

**MINISTARSTVO POMORSTVA, PROMETA
I INFRASTRUKTURE**

**NACRT PRIJEDLOG ZAKONA
O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA**

Zagreb, listopad 2014.

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. i članku 52. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

a) Ocjena stanja

Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, broj: 158/2003, 100/2004, 141/2006, 38/2009 i 123/2011) stupio je na snagu 15. listopada 2003. godine te su tijekom jedanaest godina primjene uočene određene nejasnoće glede dijela pitanja vezanih za njegov sadržaj i primjenu.

Tijekom svoje primjene, članak 87. Zakona brisan je odredbom članka 82. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o gradnji („Narodne novine“ broj: 100/2004), izmjenama i dopunama Zakona iz 2006. godine dio otvorenih pitanja preciznije je definiran, izmjenama iz 2009. godine Zakon je usklađen s Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“ broj: 109/2007), te su Odlukom i Rješenjem Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-4445/2008 i U-I-2231/2009 od dana 4. listopada 2011. godine ukinuti stavak 2. i dio stavka 3. članka 118..

U primjeni važećeg Zakona utvrđeno je da je potrebno veliki broj pitanja drugačije regulirati, kako bi se modernizirao pristup upravljanju pomorskim dobrom i morskim lukama.

Nadalje, dana 28. prosinca 2012. godine stupio je na snagu novi Zakon o koncesijama („Narodne novine“ broj: 143/2012), kojim su unesene brojne novine vezane za postupak davanja koncesija, ugovore o koncesiji, prestanak koncesije, pravnu zaštitu u postupcima davanja koncesije i politiku koncesija u cijelosti. Budući da je upravo koncesija temeljni pravni institut temeljem kojega se gospodarski koristi pomorsko dobro, javila se potreba značajnijih izmjena važećeg Zakona, stoga se odlučilo izraditi novi Zakon kako ne bi došlo to nejasnoća u primjeni i pravne nesigurnosti.

Nadalje, budući da važeći Zakon, sadrži i odredbe kojima se uređuju prekršaji na pomorskom dobru, Zakon je potrebno uskladiti s Prekršajnim zakonom („Narodne novine“ broj: 107/2007, 39/2013 i 157/2013).

b) Osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom:

- propisuje se nadležnost upravnih odjela u županiji nadležnih za poslove pomorstva za utvrđivanje granica pomorskog dobra, a radi ubrzanja postupka;
- mijenja se postupak za davanje koncesija na pomorskom dobru radi usklađenja sa Zakonom o koncesijama, ali i radi provođenja decentralizacije upravljanja pomorskim dobrom;
- pravo na davanje koncesija prenosi se s jedinica regionalne samouprave na jedinice lokalne samouprave
- uvodi se institut koncesije na zahtjev;
- uvodi se dužnost davatelja koncesije na provođenje prethodnih i pripremnih radnji za davanje koncesije sukladno postupcima i radnjama određenim Zakonom o koncesijama;
- ukidaju se koncesijska odobrenja, a uvode dozvole, koje daje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave temeljem javnog natječaja na rok od četiri godine;
- definiraju se morske plaže, sidrišta i privezišta;
- uvodi se pravo i dužnost sudjelovanja Ministarstva u postupku izrade i donošenja svih dokumenata prostornog uređenja koji obuhvaćaju područje pomorskog dobra;
- u jedinicama područne (regionalne) samouprave osniva se jedna županijska lučka uprava, koja može imati ispostave;
- uvodi se pravo velikim gradovima na osnivanje gradske lučke uprave
- uvodi se dužnost županijske lučke uprave da sama obavlja lučke djelatnosti, dok se koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti daje samo iznimno i to isključivo za gradnju i gospodarsko korištenje novih objekata podgradnje i nadgradnje;
- uvodi se jedinstvena lučka tarifa u lukama otvorenim za javni promet županjskog i lukanog značaja koja objedinjava lučke pristojbe i lučke naknade;
- uvode se lučki redari koji nadziru provedbu lučkog reda u lukama otvorenim za javni promet.

Pomorsko dobro kao iznimno vrijedan resurs zaslužuje i obvezuje nas da ga donošenjem ovoga Zakona s jedne strane očuvamo za budućnost, a da ga s druge strane sustavnim mjerama i sa strateškim pristupom gospodarski koristimo.

c) Posljedice koje će proizaći donošenjem Zakona

Donošenjem novoga Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama stvaraju se uvjeti za brži i uspješniji gospodarski razvitak Republike Hrvatske kao pomorske zemlje, stvaraju se uvjeti za ulaganja na pomorskom dobru, a posebno u lučku suprastrukturu, sukladno strateškim odrednicama što osigurava održivi razvoj, uz poštivanje i promicanje primjene najviših standarda ekološke zaštite pomorskog dobra.

Odgovarajuća sustavna i precizna pravna regulativa koja prati suvremena općeprihvaćena europska i svjetska dostignuća nužan je preduvjet toga razvitka.

III. POTREBNA SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama biti će potrebno osigurati sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske radi pripremanja budućih natječaja za koncesije sukladno novo utvrđenom postupku koji zahtjeva sredstva u cilju izrade natječajne dokumentacije, kao i izradu Studiju opravdanosti davanja koncesije na pomorskom dobru odnosno analizu davanja koncesije. Također će biti potrebno osigurati i sredstva za provođenje izvlaštenja na kopnenom pojasu utvrđenog pomorskog dobra.

IV. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA

Tekst nacrtu prijedloga Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama dan je u obliku nacrtu prijedloga Zakona, s obrazloženjem.

DIO PRVI – OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju pojam i pravni status pomorskog dobra, zaštita pomorskog dobra, utvrđivanje njegovih granica, evidencija i opis pomorskog dobra u katastru i zemljišnoj knjizi, imovinskoppravna pitanja, upravljanje, upotreba i gospodarsko korištenje pomorskog dobra, koncesije na pomorskom dobru, morske plaže, sidrišta i privezišta, pojam i razvrstaj morskih luka, lučko područje, lučke djelatnosti, luke otvorene za javni promet i osnivanje lučkih uprava, luke posebne namjene te nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

Članak 2.

(1) Pojedini izrazi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. luka jest morska luka, tj. morski i s morem neposredno povezani kopneni prostor s izgrađenim i neizgrađenim obalama, lukobranima, uređajima, postrojenjima i drugim objektima namijenjenim za pristajanje, sidrenje i zaštitu plovni objekata, ukrcaj i iskrcaj putnika i robe, uskladištenje i drugo manipuliranje robom, proizvodnju, oplemenjivanje i doradu robe te ostale gospodarske djelatnosti koje su s tim djelatnostima u međusobnoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj svezi;
2. luka otvorena za javni promet jest morska luka koju, pod jednakim uvjetima, može upotrebljavati svaka fizička i pravna osoba sukladno njenoj namjeni i u granicama raspoloživih kapaciteta;
3. luka posebne namjene jest morska luka u funkciji gospodarskog korištenja od strane ovlaštenog koncesionara;
4. lučko područje luke jest područje morske luke, koje obuhvaća jedan ili više morskih i kopnenih prostora (lučki bazen), koje se koristi za obavljanje lučkih djelatnosti, a kojim upravlja lučka uprava, odnosno koncesionar;
5. koncesija jest vremenski ograničeno pravo na temelju kojeg se dio pomorskog dobra djelomično ili potpuno isključuje iz opće upotrebe i daje na gospodarsko korištenje;
6. odobrenje jest vremenski ograničeno pravo na temelju kojeg se dio pomorskog dobra djelomično ili potpuno isključuje iz opće upotrebe i daje na posebnu upotrebu;
7. dozvola jest vremenski ograničeno pravo na temelju kojeg se na pomorskom dobru obavlja djelatnost kojom se ne ograničava niti isključuje opća upotreba pomorskog dobra;
8. lučka podgradnja (infrastruktura) jesu operativne obale i druge lučke kopnene površine, lukobrani i drugi objekti infrastrukture (npr. lučke cestovne i željezničke prometnice, vodovodna, kanalizacijska, energetska, telefonska mreža, objekti za sigurnost plovidbe u luci i sl.) izgrađeni na lučkom području;
9. lučka nadgradnja (suprastruktura) jesu građevine izgrađene na lučkom području (upravne zgrade, skladišta, silosi, rezervoari i sl.);
10. prekrcajna oprema jesu pojedinačni uređaji, strojevi, procesne instalacije, lučke dizalice i drugi proizvodi od kojih se sastoji postrojenje ili

su samostalno ugrađeni u građevinu i služe tehnološkom procesu u luci i ne čine pomorsko dobro;

11. infrastrukturne građevine jesu ceste, pruge, mostovi, šetnice, vodovodna, kanalizacijska, energetska, telefonska mreža i sl. izgrađeni na pomorskom dobru;

12. nekretnina je čestica zemljišne površine, zajedno sa svim što je sa zemljištem trajno spojeno na površini ili ispod nje;

13. morska plaža je prirodni ili izgrađeni i uređeni kopneni i pripadajući morski prostor pomorskog dobra koji služi za boravak i kupanje te s tim vezane aktivnosti;

14. sidrište je dio morskog akvatorija koji služi za sigurno sidrenje plovnih objekata;

15. privezište je izdvojeni i samostalni infrastrukturni objekt (ponton, gat, mol, riva, i sl.) i dio morskog akvatorija izvan lučkog područja;

16. koncesionar je fizička osoba-obrtnik ili pravna osoba registrirana za obavljanje djelatnosti za koju se daje koncesija, a s kojom je davatelj koncesije zaključio ugovor o koncesiji;

17. Upravni odjel u županiji je upravni odjel u županiji nadležan za poslove pomorstva.

18. Ministarstvo je ministarstvo nadležno za poslove pomorstva;

19. ministar je čelnik ministarstva nadležnog za poslove pomorstva;

DIO DRUGI – POMORSKO DOBRO

GLAVA I. – OSNOVNE ODREDBE

Članak 3.

(1) Pomorsko dobro je opće dobro od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku, ima njezinu osobitu zaštitu, a koristi se pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

(2) Svatko ima pravo, pod jednakim uvjetima, služiti se pomorskim dobrom sukladno njegovoj prirodi i namjeni, osim kad je ovim Zakonom drugačije propisano.

Članak 4.

(1) O pomorskom dobru vodi brigu, njime upravlja i za to odgovara Republika Hrvatska neposredno ili putem jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno jedinica lokalne samouprave u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Sve poslove upravljanja pomorskim dobrom u ime Republike Hrvatske, koja obnaša vlast na pomorskom dobru, obavlja Vlada Republike Hrvatske i Ministarstvo.

(3) Vlada Republike Hrvatske ovlaštena je i dužna poduzeti sve mjere i radnje u cilju zaštite opće upotrebe pomorskog dobra.

Članak 5.

- (1) Na pomorskom dobru ne može se stjecati pravo vlasništva ni druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi.
- (2) Građevine na pomorskom dobru, koje su trajno povezane s pomorskim dobrom, njegova su pripadnost.
- (3) Gradnjom građevina na pomorskom dobru, koje nisu u funkcionalnoj vezi s morem ili promjenom namjene pojedinog dijela pomorskog dobra prema dokumentima prostornog uređenja, ne mijenja se status pomorskog dobra.

GLAVA II. – PROSTOR POMORSKOG DOBRA

Članak 6.

- (1) Pomorsko dobro čine unutarnje morske vode i teritorijalno more, njihovo dno i podzemlje te kopneni prostor pomorskog dobra, koji čini dio morske obale, a koji je po svojoj prirodi namijenjen općoj upotrebi ili je proglašen takvim, kao i sve što je s tim dijelom kopna trajno spojeno na površini ili ispod nje.
- (2) Kopneni dio pomorskog dobra je dio kopna, koji se proteže od crte srednjih viših visokih voda mora neovisno o širini, ali najmanje šest metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda, te sve što je s tim dijelom kopna trajno spojeno na površini ili ispod nje i po svojoj prirodi ili namjeni služi korištenju mora za pomorski promet i morski ribolov, te u druge svrhe koje su u vezi s korištenjem mora.
- (3) Crtu srednjih viših visokih voda utvrđuje Hrvatski hidrografski institut.
- (4) Kopneni prostor pomorskog dobra određen je ovim Zakonom ili se utvrđuje u postupku sukladno ovom Zakonu.

Pomorsko dobro po samom Zakonu

Članak 7.

- (1) Pomorsko dobro po samom Zakonu čine: unutarnje morske vode i teritorijalno more, njihovo dno i podzemlje, kao i dio kopna koji je po svojoj prirodi namijenjen općoj upotrebi.
- (2) Kopneni dio pomorskog dobra, po samom Zakonu su nekretnine koje su po položaju i u javnim knjigama po kulturi označene kao: morska obala, luke, nasipi, sprudovi, rtovi, hridi, grebeni, žala, plaže, kupališta, molovi, lukobrani, rive, gatovi, kao i sinonimi tih pojmova, morske solane, ušća rijeka koje se ulijevaju u more, kanali spojeni s morem i sve nekretnine unutar lučkog područja luke.

Uknjižba i evidentiranje pomorskog dobra po samom Zakonu

Članak 8.

- (1) Pomorsko dobro iz članka 7. ovoga Zakona upisuje se u zemljišnu knjigu na temelju rješenja nadležnog upravnog odjela u županiji o određivanju granice pomorskog dobra.
- (2) Pokretanje postupka određivanja granice pomorskog dobra zabilježiti će se u zemljišnoj knjizi.
- (3) Upisom pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi prestaje pravo vlasništva kao i tereti upisani na pomorskom dobru.
- (4) Zahtjev za upis brisanja prava vlasništva, na prijedlog nadležnog upravnog odjela u županiji, podnosi nadležno državno odvjetništvo.
- (5) Smatra se da postoji opravdani razlog i pravni interes Republike Hrvatske za pokretanje pojedinačnog ispravnog postupka glede određenog zemljišnoknjižnog uloška ako je izvatkom iz zemljišne knjige učinjeno vjerojatnim da se postupak pokreće radi upisa pomorskog dobra u zemljišnu knjigu.

GLAVA III. GRANICE POMORSKOG DOBRA

Članak 9.

- (1) Granica pomorskog dobra utvrđuje se na dijelu morske obale gdje postoji potreba zaštite općeg interesa i/ili gospodarskog korištenja i/ili posebne upotrebe pomorskog dobra.
- (2) Granica pomorskog dobra utvrđuje se i u slučaju kada nekretnina koja je pomorsko dobro po samom Zakonu nije obuhvatila u cijelosti kopneni dio pomorskog dobra koji služi neposrednom odnosno uobičajenom korištenju mora.

Članak 10.

- (1) Granicu pomorskog dobra i granicu lučkog područja, osim vojnih luka i luka od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku u upravnom postupku utvrđuje i određuje upravni odjel u županiji.
- (2) Granicu lučkog područja luka od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku na prijedlog upravnog odjela u županiji iz stavka 1. ovog članka utvrđuje rješenjem Ministarstvo, a za vojne luke, na prijedlog ministra obrane, rješenjem Ministarstvo.
- (3) Upravni odjel u županiji započinje postupak utvrđivanja granice pomorskog dobra i granice lučkog područja sukladno Godišnjem planu utvrđivanja granica pomorskog dobra koji donosi županijska skupština, a iznimno na temelju zahtjeva Vlade Republike Hrvatske, Ministarstva, lučke uprave ili stranke.
- (4) Ako upravni odjel u županiji na temelju zahtjeva Vlade Republike Hrvatske ili Ministarstva ne utvrdi ili izmijeni granicu pomorskog dobra u roku od šezdeset dana, rješenje će po službenoj dužnosti donijeti Ministarstvo.
- (5) Protiv rješenja o granici pomorskog dobra ili granici lučkog područja luke osim vojnih luka i luka od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku može se podnijeti žalba Ministarstvu.

(6) Protiv rješenja o utvrđivanju granica lučkog područja iz stavka 2. ovoga Zakona i granica pomorskog dobra iz stavka 4. ovoga Zakona ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Postupak utvrđivanja, određivanja i mijenjanja granice pomorskog dobra propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 11.

(1) Tijelo iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona po započinjanju postupka utvrđenja granice pomorskog dobra i granice lučkog područja po službenoj dužnosti donijet će rješenje kojim će predložiti nadležnom zemljišno-knjižnom sudu upis zabilježbe pokretanja postupka utvrđivanja granice pomorskog dobra.

(2) Otudjenje i stjecanje drugih prava na nekretnini glede koje je stavljena zabilježba postupka utvrđivanja granice pomorskog dobra, nema pravnog učinka u odnosu na pomorsko dobro.

(3) U slučaju da je na nekom području planirana izgradnja luke dokumentima prostornog uređenja prvo se izrađuje granica pomorskog dobra, a nakon toga granica lučkog područja.

(4) Obuhvat lučkog područja luke otvorene za javni promet županijskog i lokalnog značaja i gradske luke prema odredbama ovog Zakona, utvrđuje se tako što se na snimak postojećeg izgrađenog stanja ishodi potvrdu nadležnog upravnog tijela da obuhvat nije protivan odgovarajućem prostornom planu koji je u primjeni na određenom području ili da je obala izgrađena prije 21. lipnja 2011. godine

Kriteriji za utvrđivanje i mijenjanje granice pomorskog dobra

Članak 12.

(1) Granica kopnenog dijela pomorskog dobra obuhvaća pojas kopna koji je širok najmanje 6 (šest) metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda.

(2) Kada upravni odjel u županiji utvrđuje ili mijenja granicu pomorskog dobra širu od zakonskog minimuma iz stavka 1. ovoga članka, dužno je uvažiti sljedeće kriterije:

1. granicom pomorskog dobra obuhvaća se prostor koji služi korištenju mora za pomorski promet i morski ribolov te za druge svrhe, koje su u vezi s korištenjem mora (npr. plaže, luke – funkcionalni princip);

2. »maritimo« linija iz katastarskih planova (gledajući s kopnene strane), predstavlja granicu pomorskog dobra u slučajevima kada nije došlo do promjene konfiguracije morske obale, te ako nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona i točkom 1. ovoga članka;

3. granica pomorskog dobra na morskoj obali obuhvaća i dio kopna nastao nasipavanjem, a u skladu s člancima 16., 17., 18. i 19.;

4. granica pomorskog dobra utvrđuje se do postojećih prirodnih i/ili legalno sagrađenih umjetnih prepreka – kao što su: prirodni pokosi, niska vegetacija i raslinje, šume, kopneni rub šetnice, morski rub ceste, potporni zidovi, građevine za stanovanje i odmaranje, kulturne, vjerske, povijesne

građevine, suhozidi, betonski zidovi i slično, a pod uvjetom da dio kopna iza istih prepreka nije ni po kulturi ni po namjeni u vezi s morem.

(3) Upravni odjel u županiji iznimno, može utvrditi ili izmijeniti granicu pomorskog dobra ispod zakonskog minimuma iz stavka 1. ovoga članka, sukladno sljedećim kriterijima:

1. ako to zahtijeva izgrađenost povijesnih građevina te postojeće stanje na obali (potporni i zaštitni zidovi u funkciji infrastrukturnih objekata), uz prethodnu suglasnost ministra;

2. u slučaju javnog interesa koji odlukom utvrđuje Ministarstvo.

(4) Ako se rješenjem mijenja granica pomorskog dobra nekretnine koje prestaju biti u obuhvatu granice pomorskog dobra postaju vlasništvo Republike Hrvatske.

(5) Kada se donosi rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra u slučaju naknadnog proširenja ili suženja granice u odnosu na zakonsko određenje pomorskog dobra iz članka 7. ovoga Zakona, u rješenju je potrebno izriječno navesti koje čestice po zakonu čine pomorsko dobro na određenom području za koje se donosi rješenje te iznijeti zakonske razloge za sužavanje odnosno proširenje granice pomorskog dobra u odnosu na zakonsko određenje i zatečeno stanje (gradnja luke, proširenje kupališta, erozija, primjena iznimki o nasipima i starim jezgrama).

Članak 13.

(1) Rješenje o utvrđivanju, određivanju i mijenjanju granice pomorskog dobra uz podatke propisane pravilima upravnog postupka mora sadržavati :

1. broj zemljišnoknjižnog uloška, oznaku i podatke o katastarskom broju i površini katastarskih čestica obuhvaćenih granicom pomorskog dobra, katastarsku općinu kojoj pripadaju i narav pomorskog dobra,

2. nalog zemljišnoknjižnom sudu za provedbu prijavnog lista katastra i upis pomorskog dobra u zemljišnu knjigu,

3. geodetski elaborat s ucrtanom granicom pomorskog dobra.

(2) Rješenje o utvrđivanju i određivanju granice pomorskog dobra iznimno se može donositi za dio obalne linije koji je kraći od 500 metara.

(3) Ako se rješenjem o utvrđivanju ili mijenjanju granice pomorskog dobra proširuje ili sužava prostor pomorskog dobra iz članka 6. ovoga Zakona, u obrazloženju rješenja će se navesti koje katastarske čestice ili njihovi dijelovi po ovom Zakonu čine pomorsko dobro i koji su zakonski razlozi za izvršenu promjenu.

(4) Postupci utvrđivanja, određivanja i mijenjanja granice pomorskog dobra u kojima je Vlada Republike Hrvatske utvrdila interes Republike Hrvatske smatraju se hitnim.

Članak 14.

(1) Troškove vođenja postupka utvrđivanja, određivanja i izmjene granice pomorskog dobra snosi nadležna županija.

(2) U slučaju da se granica ili izmjena granice pomorskog dobra utvrđuje ili mijenja na zahtjev osobe koja ima pravni interes, troškove utvrđivanja ili izmjene granice snosi podnositelj zahtjeva.

Evidencija pomorskog dobra u katastru i zemljišnim knjigama

Članak 15.

- (1) Temeljem rješenja upravnog odjela u županiji o utvrđivanju ili izmjeni granice pomorskog dobra, nadležno državno odvjetništvo po službenoj dužnosti pokrenut će postupak upisa utvrđenog pomorskog dobra u zemljišnim knjigama i katastru.
- (2) Ako je potrebno provesti upis pomorskog dobra na nekretnini za koju je u vlastovnici upisano pravo vlasništva u korist određene fizičke ili pravne osobe, na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 8. stavaka 4.
- (3) Postupak evidencije i obilježavanja pojasa pomorskog dobra propisuje ministar.

Nasip

Članak 16.

- (1) Nasipavanjem mora smatra se ljudska radnja, kojom se, sukladno dokumentima prostornog uređenja i posebnim propisima, proširuje kopno u more.
- (2) Dio kopna nastao nasipavanjem mora u cijelosti je pomorsko dobro, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

Članak 17.

- (1) Ako je nasipavanje izvršeno do aerofotogrametrijskog snimanja Republike Hrvatske od dana 21. lipnja 2011. godine, dio kopna nastao nasipavanjem smatra se u cijelosti priraštajem izvorne morske obale.
- (2) Pomorsko dobro u slučaju iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se sukladno ovom Zakonu prema novo uspostavljenom stanju morske obale.
- (3) Iznimno od odredbe iz stavka 1. ovoga članka, nasipi izgrađeni prije dana 21. lipnja 2011. godine za koje je izdano konačno rješenje o uklanjanju do dana stupanja na snagu ovoga Zakona ne smatraju se priraštajem morske obale kao i nezakoniti nasipi izvršeni nakon 21. lipnja 2011. godine.
- (4) Uklanjanje nasipa iz stavka 3. ovoga članka provodi se sukladno posebnim propisima o građenju.

Članak 18.

- (1) Sva zakonita nasipavanja mora, koja su izvršena nakon dana 21. lipnja 2011. godine, sukladno dokumentima prostornog uređenja i posebnim propisima, smatraju se u cijelosti pomorskim dobrom.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka pomorsko dobro uključuje i dio izvorne morske obale od koje je izvršeno nasipavanje, a koja je u trenutku nasipavanja bila pomorsko dobro.

Članak 19.

(1) Dio kopna koji je nastao nasipavanjem i dio morske obale od koje je izvršeno nasipavanje, a koji su izgubili pravni status pomorskog dobra na temelju članka 18. stavka 1. ovoga Zakona vlasništvo su Republike Hrvatske.

(2) Republika Hrvatska će prodati vlasniku zakonito izgrađene zgrade dio kopna nastalog nasipavanjem na kojem se zgrada nalazi i koje je nužno za njezinu redovitu upotrebu.

(3) Vlasnik zgrade dužan je platiti naknadu za zemljište koje je izgubilo status pomorskog dobra na način i po kriterijima određenim propisom kojega donosi Vlada Republike Hrvatske.

Morske plaže

Članak 20.

(1) Morske plaže dijele se na prirodne i uređene.

(2) Osoba koja upravlja plažom dužna je istu štiti i održavati u cilju očuvanja prirodnih karakteristika plaže.

(3) Osoba koja upravlja plažom može dohranjivati plažu isključivo korištenjem prirodnih materijala, koji izvorno čine plažu, na način da se ne mijenja crta srednjih viših visokih voda niti izvorni izgled plaže i njene prirodne karakteristike.

Prirodna morska plaža

Članak 21.

(1) Prirodna morska plaža uključuje kopneni i morski prostor pomorskog dobra u općoj upotrebi očuvanih prirodnih karakteristika.

(2) Kopneni dio prirodne plaže obuhvaća prostor nekonsolidiranog materijala (stijene, pijeska, šljunka, njihove kombinacije i sl.) koji se proteže od crte srednjih viših visokih voda do linije trajne vegetacije.

(3) Prirodna plaža uključuje i širi prostor od onoga utvrđenog stavkom 2. ovoga članka ako kopneni prostor plaže služi za neposredno uobičajeno korištenje mora.

(4) Prirodnu plažu redovno održavaju općina, grad i pravna osoba koja upravlja zaštićenim područjem i ista se ne može isključiti iz opće upotrebe.

(5) Na prirodnim plažama djelatnosti se mogu obavljati isključivo na osnovi dozvola sukladno članku 44. Zakona, osim ako se radi o funkcionalnoj cjelini kako je propisanoj člankom 25. stavka 1. ovoga Zakona.

Uređena morska plaža

Članak 22.

(1) Uređena morska plaža obuhvaća kopneni i morski prostor izmijenjenih prirodnih obilježja, koji je infrastrukturno opremljen i uređen te označen i zaštićen s morske strane.

(2) Uređene morske plaže mogu se koristiti za obavljanje gospodarske djelatnosti isključivo na osnovi koncesije.

(3) Ako uređena morska plaža nije dana u koncesiju istu je dužna održavati jedinica lokalne samouprave, bez prava davanja dozvola na istoj.

Članak 23.

- (1) S obzirom na funkciju i model upravljanja uređene morske plaže su:
- javna morska plaža;
 - morska plaže hotela, kampova i turističkih naselja;
 - morske plaže za posebne namjene.
- (2) Ministar će, uz mišljenje ministra nadležnog za turizam, posebnim propisom urediti funkcije i modele upravljanja morskim plažama, te uvjete korištenja.

Javna morska plaža

Članak 24.

- (1) Javna morska plaža je samostalna uređena morska plaža, koja se gospodarski koristi na temelju koncesije i služi većem broju turističkih objekata i građana.
- (2) Davatelj koncesije ne može isključiti opću upotrebu plaže iz stavka 1. ovoga članka te je dužan osigurati i štititi javni interes korištenja plaže posebno u slučaju kada plaža po svojem položaju i funkciji treba zadovoljiti potrebe šireg kruga korisnika.

Morske plaže hotela, kampova i turističkih naselja

Članak 25.

- (1) Morske plaže hotela, kampova i turističkih naselja su uređene morske plaže, koje su sa izgrađenim turističkim sadržajima izvan granice pomorskog dobra povezane u funkcionalnu gospodarsku cjelinu.
- (2) Davatelj koncesije utvrđuje funkcionalnu gospodarsku cjelinu iz stavka 1. ovoga članka uz osiguranje nesmetanog prolaza uz pomorsko dobro (šetnica), kapacitetu, kategoriji i vrsti objekata, a u postupku davanja koncesije može potpuno isključiti opću upotrebu dijela plaže dane u koncesiju do maksimalno 30% plaže.

Morske plaže za posebne namjene

Članak 26.

- (1) Morske plaže za posebne namjene su uređene morske plaže, koje udovoljavaju zahtjevima i potrebama posebnih grupa korisnika.
- (2) Morske plaže za posebnu namjenu se gospodarski koriste na osnovi koncesije.

GLAVA IV. – UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM

Pojam upravljanja pomorskim dobrom

Članak 27.

(1) Upravljanje pomorskim dobrom uključuje cjeloviti koordinirani proces radnji i aktivnosti, koje se provode sukladno ovom Zakonu, u cilju osiguravanja opće upotrebe pomorskog dobra, održivog gospodarskog korištenja, posebne upotrebe i zaštite pomorskog dobra.

Prava, obveze i odgovornost

Članak 28.

(1) Pojedine poslove upravljanja pomorskim dobrom Republika Hrvatska prenosi na jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave u opsegu i na način kako je određeno ovim Zakonom.

(2) Na prijedlog Ministarstva, Vlada Republike Hrvatske može odlukom jedinici lokalne samouprave uskratiti pravo davanja koncesija, odobrenja i dozvola, kao i sredstva, koja se ostvaruju na pomorskom dobru, ako se inspekcijskim ili upravnim nadzorom utvrdi da u obavljanju poslova upravljanja pomorskim dobrom jedinice lokalne samouprave postupaju suprotno interesima i ciljevima Republike Hrvatske na pomorskom dobru.

(3) Vlada Republike Hrvatske može uskratiti prava navedena u stavku 2. ovoga članka najduže u vremenskom trajanju do konstituiranja novog saziva predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(4) U vremenskom razdoblju utvrđenom u stavku 3. ovoga članka pojedina prava i obveze na pomorskom dobru preuzima Vlada Republike Hrvatske.

Politika upravljanja pomorskim dobrom

Članak 29.

(1) Politika upravljanja pomorskim dobrom predstavlja cjelovite mjere i aktivnosti koje se poduzimaju na svim razinama odlučivanja, a usmjerene su uspostavi održivog gospodarskog razvoja i zaštite pomorskog dobra sukladno međunarodno preuzetim obvezama i ovom Zakonu.

(2) Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva donosi Strateški plan upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom za desetogodišnje razdoblje.

(3) Strateški plan upravljanja sadrži ciljeve i prioritete gospodarskog korištenja i zaštite pomorskog dobra kako na nacionalnoj tako i na regionalnoj i lokalnoj razini.

Integralno upravljanje pomorskim dobrom

Članak 30.

(1) Vlada Republike Hrvatske i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužne su u postupku upravljanja pomorskim dobrom, sukladno međunarodno preuzetim obvezama Republike Hrvatske o integralnom upravljanju obalnim područjem Sredozemlja, uvažavati načela i na koordinirani način provoditi ciljeve integralnog upravljanja obalnim područjem.

(2) Koordinaciju aktivnosti iz stavka 1. ovoga članka u postupku upravljanja, održavanja i zaštite pomorskog dobra provodi Ministarstvo.

Redovno i izvanredno upravljanje pomorskim dobrom

Članak 31.

(1) Redovno upravljanje pomorskim dobrom osobito uključuje:

- redovno održavanje i unapređenje pomorskog dobra;
- brigu o zaštiti i korištenju pomorskog dobra;
- gradnju građevina na pomorskom dobru u funkciji opće upotrebe (šetnice, potporni zidovi i sl.);
- komunalni red na pomorskom dobru u općoj upotrebi;

(2) Izvanredno upravljanje pomorskim dobrom uključuje sanaciju i gradnju na pomorskom dobru, koja je posljedica izvanrednih događaja i više sile, te nije uzrokovana nedostatkom redovnog održavanja pomorskog dobra

(3) Poslovi upravljanja pomorskim dobrom jesu:

- predlaganje i donošenje zakonskih i drugih pravnih akata o pomorskom dobru i morskim lukama;
- utvrđivanje, određivanje i mijenjanje granica pomorskog dobra i lučkog područja;
- vođenje evidencije pomorskog dobra i baze podataka o pomorskom dobru;
- davanje pomorskog dobra na gospodarsko korištenje ili posebnu upotrebu;
- davanje dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru;
- kontinuirani nadzor nad izvršavanjem preuzetih obveza na temelju koncesija, odobrenja i dozvola;
- koordinaciju između državne, regionalne i lokalne vlasti kako bi se izbjegli sektorski pristupi i osigurali cjeloviti strateški interesi Republike Hrvatske na pomorskom dobru;
- upravni i inspeksijski nadzor na pomorskom dobru.

Savjet za pomorsko dobro i morske luke

Članak 32.

(1) Savjet za pomorsko dobro je međuresorno stručno savjetodavno tijelo za integralno upravljanje pomorskim dobrom, koje imenuje Vlada Republike Hrvatske.

(2) Zadaci Savjeta su:

- predlaganje rješenja i davanje mišljenja u postupku usklađivanja postojećih i novih zakonskih i provedbenih propisa o pomorskom dobru;

- predlaganje rješenja i davanje mišljenja u postupku realizacije investicija na pomorskom dobru kao i rješenja u cilju zaštite pomorskog dobra;

- davanje stručnih mišljenja i prijedloga o pojedinim pitanjima vezanim uz pomorsko dobro i morske luke.

(3) Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra imenuje članove Savjeta za pomorsko dobro i to dva predstavnika Ministarstva i po jednog predstavnika

- ministarstva nadležnog za poslove prostornog uređenja;
- ministarstva nadležnog za poslove turizma;
- ministarstva nadležnog za poslove zaštite okoliša;
- ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva;
- ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa;
- ministarstva nadležnog za poslove poduzetništva;
- Državne geodetske uprave;
- Državnog odvjetništva Republike Hrvatske;
- lučkih uprava koje upravljaju od osobitog (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku;
- županijskih lučkih uprava;

(4) Savjet saziva i njegovim radom rukovodi ministar.

(5) Na temelju preporuka Savjeta za pomorsko dobro, vezano za rješavanje pojedinih stručnih pitanja provedbe ovoga Zakona, ministar može donijeti obvezujuću uputu za postupanje.

Obveze jedinice lokalne samouprave

Članak 33.

(1) Jedinice lokalne samouprave redovno održavaju pomorsko dobro u općoj upotrebi te sukladno dokumentima prostornog uređenja i godišnjem Planu upravljanja provode građenje na pomorskom dobru, koja nije posljedica izvanrednih događaja (građenje novih građevina, rekonstruiranje, održavanje ili uklanjanje postojećih građevina).

(2) Građenje na pomorskom dobru iz stavka 1. ovoga članka može se obavljati jedino za građevine koje trajno služe općoj upotrebi (potporni i zaštitni zidovi, šetališta i odmorišta i sl.) izvan koncesioniranog i lučkog područja.

(3) Građenje sukladno stavku 2. ovoga članka obavlja se na temelju godišnjeg plana upravljanja pomorskim dobrom.

Članak 34.

(1) Jedinice lokalne samouprave dužne su štiti pravo na opću upotrebu pomorskog dobra te svako nezakonito postupanje, samovlasno zauzeće, devastaciju pomorskog dobra i nasipavanje mora prijaviti bez odgode nadležnim inspeksijskim tijelima.

(2) Komunalni red u cilju zaštite opće upotrebe pomorskog dobra provodi komunalno redarstvo jedinice lokalne samouprave sukladno ovom Zakonu i

posebnim propisima, a upravni i inspekcijski nadzor provode nadležna tijela sukladno ovom Zakonu.

(3) Komunalno redarstvo osigurava da ovlaštenici dozvola obavljaju djelatnost na pomorskom dobru u opsegu i granicama utvrđenim u dozvoli te izvještavaju davatelja dozvola o uočenim nepravilnostima.

(4) Sredstva od naplate novčanih kazni prema propisima o komunalnom gospodarstvu na pomorskom dobru prihod su jedinice lokalne samouprave i namjenski se koristi za redovno održavanje i zaštitu pomorskog dobra u općoj upotrebi.

Obveze županija

Članak 35.

(1) Županije na svom području vode brigu o izvanrednom upravljanju pomorskim dobrom.

(2) Županija je obvezna provoditi Plan intervencije kod izvanrednog onečišćenja mora.

Zaštićeno područje

Članak 36.

(1) Pomorsko dobro na zaštićenom području redovno održava pravna osoba koja upravlja tim područjem radi ostvarivanja ciljeva zbog kojih je zaštita uspostavljena.

(2) U zaštićenim dijelovima prirode proglašenim od strane Hrvatskog sabora ili Vlade Republike Hrvatske koncesije na pomorskom dobru daje Vlada Republike Hrvatske, sukladno članku 57. stavku 1. ovoga Zakona, a na ostalim zaštićenim područjima koncesije daje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, sukladno članku 57. stavku 5. ovoga Zakona.

(3) Prethodnu suglasnost za pokretanje postupka davanja koncesije na zaštićenom području daje središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove zaštite prirode.

(4) Pravna osoba koja upravlja zaštićenim područjem ovlaštena je davati dozvole za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru, kao i koncesije za sidrišta i privezišta, a prema odredbama ovoga Zakona.

(5) Pravna osoba koja upravlja zaštićenim područjem dužna je donijeti godišnji program aktivnosti na pomorskim dobrom za narednu godinu te ga najkasnije do 15. studenoga tekuće godine dostaviti na suglasnost Ministarstvu, odnosno nadležnoj županiji kad je ista osnivač pravne osobe koja upravlja zaštićenim područjem.

(6) Sredstva ostvarena od naknada za dozvole i koncesije namjenski se koriste za održavanje i zaštitu pomorskog dobra.

Plan upravljanja pomorskim dobrom

Članak 37.

(1) Plan upravljanja pomorskim dobrom donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na prijedlog čelnika jedinice lokalne samouprave i isti u roku od mjesec dana od donošenja dostavlja Ministarstvu.

(2) Plan iz stavka 1. ovoga članka mora biti usuglašen sa Strateškim planom upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i Strateškim planom upravljanja i razvoja morskih luka Republike Hrvatske nakon njihovog donošenja.

(3) Plan iz stavka 1. ovoga članka sadrži planirane aktivnosti na pomorskom dobru i prioritete njihove realizacije, izvore sredstava za njihovu realizaciju, plan održavanja i gradnje na pomorskom dobru, određenje vrsta morskih plaža, plan davanja koncesija, odobrenja i dozvola, plan nadzora koncesionara, ovlaštenika posebne upotrebe kao i ovlaštenika dozvola za obavljanje gospodarske djelatnosti na pomorskom dobru.

(4) Plan iz stavka 1. ovoga članka donosi se za razdoblje od četiri godine.

Sredstva za upravljanje pomorskim dobrom

Članak 38.

(1) Sredstva za upravljanje pomorskim dobrom vanlučkim područjem i sredstva za određivanje, utvrđivanje i mijenjanje granica pomorskog dobra i lučkog područja čine :

1. sredstva od naknada za koncesije;
2. sredstva od naknada za odobrenja za posebnu upotrebu;
3. sredstva od naknada za dozvole;
4. sredstva od naknade koju za upotrebu pomorskog dobra plaćaju vlasnici jahti i brodica;
5. sredstva koja se osiguravaju u državnom proračunu i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Naknada za upotrebu pomorskog dobra

Članak 39.

(1) Vlasnici brodica upisanih u očevidnik brodica u Republici Hrvatskoj i vlasnici jahti upisani u upisnik jahti u Republici Hrvatskoj te vlasnici stranih brodica/jahti s kojima se obavlja gospodarska djelatnost u Republici Hrvatskoj dužni su plaćati naknadu za upotrebu pomorskog dobra.

(2) Kriterije i visinu naknade iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

(3) Nalog za plaćanje naknade za upotrebu pomorskog dobra ovršna je isprava.

Raspodjela sredstava

Članak 40.

(1) Naknada za koncesije i odobrenja na vanlučkom području pomorskog dobra i za luke posebne namjene se uplaćuje:

40 % u korist državnog proračuna;

20 % u korist proračuna županije;

40 % u korist proračuna jedinice lokalne samouprave;

(2) Sredstva od naknada za dozvole na pomorskom dobru se uplaćuje

50 % u korist državnog proračuna;

50 % u korist proračuna jedinice lokalne samouprave;

(3) Sredstva od naknada za dozvole i koncesije za sidrišta i privezišta u zaštićenom području prihod je pravne osobe koja upravlja zaštićenim područjem.

(4) Sredstva od naknade štete nastale na pomorskom dobru po bilo kojoj osnovi ili korist stečena nezakonitom upotrebom pomorskog dobra prihod su državnog proračuna.

(5) Sredstva od naknade koju za upotrebu pomorskog dobra plaćaju vlasnici brodica upisanih u očevidnik brodica i vlasnici jahti upisanih u upisnik jahti i vlasnici stranih brodica/jahti s kojima se obavlja gospodarska djelatnost u Republici Hrvatskoj prihod je državnog proračuna, a koristi se namjenski za sufinanciranje projekata održavanja opće upotrebe pomorskog dobra i luka otvorenih za javni promet.

(6) Visinu naknade i način plaćanja, te kriterije raspodjele propisuje ministar.

(7) Način uplaćivanja naknada za koncesije i odobrenja na pomorskom dobru propisuje ministar financija na prijedlog ministra.

GLAVA V. – UPOTREBA I KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Članak 41.

(1) Upotreba i gospodarsko korištenje pomorskog dobra uređuje se ovim Zakonom, sukladno načelima propisa kojim su uređene koncesije i to koncesije za gospodarsko korištenje općeg dobra od interesa za Republiku Hrvatsku.

(2) Upotreba i gospodarsko korištenje pomorskog dobra obuhvaća:

1. opću upotrebu pomorskog dobra;

2. posebnu upotrebu pomorskog dobra;

3. gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

(3) Pravo na posebnu upotrebu stječe se na temelju odobrenja, a pravo na gospodarsko korištenje stječe se na temelju koncesije.

(4) Odobrenje za posebnu upotrebu i koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra mogu se dati kad je pomorsko dobro kao takvo određeno ili utvrđeno i upisano u zemljišne knjige.

(5) Iznimno, ako je davatelj odobrenja ili koncesije Vlada Republike Hrvatske, pomorsko dobro mora biti upisano u zemljišne knjige do sklapanja ugovora o posebnoj upotrebi, odnosno ugovora o koncesiji.

1. OPĆA UPOTREBA POMORSKOG DOBRA

Članak 42.

- (1) Opća upotreba pomorskog dobra podrazumijeva da se svatko može služiti pomorskim dobrom na jednak i ravnopravan način.
- (2) Na dijelu pomorskog dobra sukladno ovom Zakonu opća upotreba se može ograničiti, a iznimno isključiti, na određeno vrijeme i dati na gospodarsko korištenje i posebnu upotrebu pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom.
- (3) Ograničenjem opće upotrebe pomorskog dobra se smatra ograđivanje ili drugo onemogućavanje pristupa kopnenom dijelu pomorskog dobra sa ili bez naplate korištenja pomorskog dobra.
- (4) Isključenjem pomorskog dobra iz opće upotrebe smatra se korištenje pomorskog dobra za potrebe pojedinih korisnika usluga, a za koje je koncesija dodijeljena. (hotelske plaže)
- (5) Stupanj ograničenja i isključenja opće upotrebe utvrđuje se odlukom o koncesiji odnosno odlukom o davanju odobrenja za posebnu upotrebu.
- (6) Osobama u nevolji ne smije se zabraniti pristup pomorskom dobru.

Članak 43.

- (1) Nitko nema pravo na posjed pomorskog dobra u općoj upotrebi.
- (2) Pravo na posjedovnu zaštitu na pomorskom dobru ima koncesionar, ovlaštenik odobrenja i nadležna lučka uprava kada na temelju koncesije, odobrenja za posebnu upotrebu ili akta o osnivanju nadležne lučke uprave koriste pomorsko dobro.

Dozvole na pomorskom dobru

Članak 44.

- (1) Na temelju plana upravljanja pomorskim dobrom iz članka 37. ovoga Zakona čelnik jedinice lokalne samouprave dužan je do 01. veljače objaviti javni natječaj za dodjelu dozvola.
- (2) Dozvole se daju na rok od 4 godine.
- (3) Na temelju provedenog javnog natječaja rješenje o davanju dozvole donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave.
- (4) Protiv odluke o davanju dozvole može se izjaviti žalba nadležnoj županiji sukladno odredbama zakona koji uređuje upravni postupak.

Članak 45.

- (1) Ovlaštenik dozvole može obavljati djelatnosti na pomorskom dobru samo u opsegu i pod uvjetima utvrđenim u dozvoli.
- (2) Davatelj dozvole dužan je brinuti da se pomorsko dobro koristi u opsegu i granicama utvrđenim u dozvoli.
- (3) Ako utvrdi da se pomorsko dobro koristi izvan opsega i uvjeta utvrđenih u dozvoli davatelj dozvole dužan je donijeti rješenje o oduzimanju dozvole.
- (4) Dozvola se ne može dati podnositelju zahtjeva koji je prethodno koristio pomorsko dobro protivno odredbama ovoga Zakona.

(5) Postupak, kriterije, visinu minimalne naknade i vrste djelatnosti za koje se može dati dozvola na pomorskom dobru propisuje ministar.

2. POSEBNA UPOTREBA POMORSKOG DOBRA

Članak 46.

(1) Posebna upotreba pomorskog dobra je svaka upotreba pomorskog dobra koja nije opća upotreba ni gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

(2) Pravo na posebnu upotrebu stječe se na temelju odobrenja.

(3) Odobrenjem za posebnu upotrebu rješavaju se imovinskopravni odnosi radi upotrebe pomorskog dobra i gradnje na pomorskom dobru sukladno dokumentima prostornog uređenja i posebnim propisima.

(4) Ovlaštenik odobrenja za posebnu upotrebu može upotrebljavati pomorsko dobro samo u opsegu i granicama ovlaštenja.

(5) Odobrenjem za posebnu upotrebu pomorskog dobra stječe se pravo na:

- upotrebu pomorskog dobra i/ili građenje građevina na pomorskom dobru, a koje se prema posebnom zakonu mogu graditi na pomorskom dobru, za potrebe djelatnosti koje se ne obavljaju radi stjecanja dobiti ili se u vezi s tom djelatnošću ne stječe dobiti;

- upotrebu pomorskog dobra i/ili građenje građevina na pomorskom dobru za potrebe tijela državne uprave ili pravnih osoba koje imaju javne ovlasti (potrebe obrane, unutarnjih poslova, sigurnosti plovidbe, regulaciju rijeka, zaštitu prirode i okoliša i drugih sličnih potreba).

Odobrenje za posebnu upotrebu

Članak 47.

(1) Odobrenje za posebnu upotrebu pomorskog dobra daje se na zahtjev.

(2) Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o odobrenju za posebnu upotrebu na pomorskom dobru od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku u trajanju do 50 godina.

(3) Odluku o odobrenju za posebnu upotrebu na pomorskom dobru koja nije od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, u trajanju do 15 godina.

(4) Odobrenje za posebnu upotrebu na lučkom području luka otvorenih za javni promet daje Upravno vijeće nadležne lučke uprave u trajanju do 10 godina.

(5) Protiv odobrenja iz stavka 2. ovoga članka može se pokrenuti upravni spor.

(6) Protiv odobrenja iz stavka 3. i 4. ovoga članka može se podnijeti žalba nadležnoj županiji.

(7) Na temelju odluke o davanju odobrenja, sklapa se ugovor o posebnoj upotrebi.

Članak 48.

- (1) Naknada za posebnu upotrebu pomorskog dobra ovisi o opsegu ograničenja opće upotrebe pomorskog dobra i javnom interesu za korištenje pomorskog dobra.
- (2) Naknada za posebnu upotrebu utvrđuje se prema metrima četvornim dodijeljenog pomorskog dobra (kopneni i morski dio).
- (3) Postupak davanja odobrenja, sadržaj odluke, vođenje evidencije i kriterije određivanja visine naknade za posebnu upotrebu pomorskog dobra propisuje Vlada Republike Hrvatske.

3. GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Koncesije na pomorskom dobru

Članak 49.

- (1) Koncesije za gospodarsko korištenje i/ili gradnju objekata u funkciji gospodarskog korištenja pomorskog dobra daju se temeljem provedenog postupka javnog natječaja za namjene koje nisu u suprotnosti s dokumentima prostornoga uređenja, a što se dokazuje lokacijskom informacijom, odnosno drugim odgovarajućim aktom tijela nadležnog za prostorno planiranje.
- (2) Osnovi uvjeti za dobivanje koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra koje pravna osoba, odnosno fizička osoba vlasnik obrta mora ispunjavati jesu:
 1. da je registrirana za obavljanje gospodarske djelatnosti za koju traži koncesiju;
 2. da su do dana podnošenja ponude, odnosno zahtjeva podmirene sve obveze iz ranijih koncesija, kako podnositelja zahtjeva tako i s njim povezanih fizičkih i/ili pravnih osoba,
 3. da do dana podnošenja ponude, odnosno zahtjeva nije oduzimana koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra kako podnositelja zahtjeva tako i s njim povezanih fizičkih i/ili pravnih osoba.
- (3) Prava i obveze davatelja koncesije i koncesionara stječu se na temelju ugovora o koncesiji.
- (4) Na sva pitanja davanja koncesija i gospodarskog korištenja pomorskog dobra koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuju koncesije.
- (5) Postupak davanja koncesije propisuje Vlada Republike Hrvatske

Prethodne radnje za davanje koncesije

Članak 50.

- (1) Prethodne radnje davanja koncesije pokreće davatelj koncesije i utvrđuje vrstu i predmet koncesije.
- (2) Iznimno, inicijativu za pokretanje prethodnih radnji davanja koncesije može dati osoba koja je zainteresirana za gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

(3) Davatelj koncesije provjerava da li su ispunjene pretpostavke za davanje koncesije, a osobito:

1. usuglašenost predmeta koncesije sa planom upravljanja pomorskim dobrom;
2. radi li se o pomorskom dobru određenom na osnovi zakona, odnosno da li je utvrđena granica pomorskog dobra i pomorsko dobro upisano u zemljišnu knjigu;
3. je li zahvat u prostoru koji je predmet koncesije u skladu sa prostornim planom.

Pripremne radnje za davanje koncesije

Članak 51.

(1) Ako su ispunjene pretpostavke za davanje koncesije, davatelj koncesije provodi pripremne radnje.

(2) Pripremne radnje uključuju:

1. izradu studije opravdanosti ili analizu davanja koncesije;
2. procjenu vrijednosti koncesije;
3. imenovanje stručnog povjerenstva za koncesije;
4. izradu dokumentacije za nadmetanje.

(3) Davatelj koncesije je dužan razriješiti imovinskopravne odnose na pomorskom dobru prije početka postupka davanja koncesije.

(4) Iznimno, ako je davatelj koncesije Vlada Republike Hrvatske u dokumentaciji za nadmetanje može se predvidjeti obveza koncesionara da razriješi imovinskopravne odnose prije sklapanja ugovora o koncesiji.

Studija opravdanosti davanja koncesije

Članak 52.

(1) Studiju opravdanosti davanja koncesije na pomorskom dobru izrađuje davatelj koncesije koji može, sukladno posebnim propisima o koncesijama, umjesto studije izraditi analizu davanja koncesije.

(2) Studija opravdanosti davanja koncesije ili analiza davanja koncesije treba uz podatke određene propisima o koncesijama uvijek sadržavati određene vrste i predmeta koncesije, podatke za procijenjenu vrijednosti koncesije, predložene minimalne uvjete sposobnosti gospodarskog subjekta, rok (vremenski raspon) na koji se daje koncesija, obrazloženje ima li koncesija značajke javno-privatnog partnerstva, te sve ostale podatke nužne za izradu dokumentacije za nadmetanje.

(3) U studiji opravdanosti ili analizi davanja koncesije može biti navedena mogućnost davanja dijela koncesije u potkoncesiju.

Procjena vrijednosti koncesije

Članak 53.

- (1) Procijenjena vrijednost koncesije mora biti određena u trenutku u kojem davatelj koncesije započinje postupak davanja koncesije.
- (2) Procijenjena vrijednost koncesije računa se na temelju podataka iz studije opravdanosti davanja koncesije, odnosno analize davanja koncesije te se na procjenu vrijednosti na odgovarajući način primjenjuju odredbe propisa o koncesijama.

Stručno povjerenstvo za koncesije

Članak 54.

- (1) Stručno povjerenstvo za koncesije iz članka 57. stavka 2. i 3. ovoga Zakona imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra, a članovi moraju biti predstavnici tijela državne uprave.
- (2) Stručno povjerenstvo za koncesije iz članka 57. stavka 5. ovoga Zakona imenuje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na prijedlog čelnika.
- (3) Članovi stručnog povjerenstva iz stavka 1. i stavka 2. ovoga članka imenuju se iz redova stručnjaka s područja pomorsko – prometne znanosti, prostornog planiranja, turizma, zaštite okoliša, prava i ekonomije.
- (4) Stručno povjerenstvo iz stavka 1. i stavka 2. ovoga članka ima najmanje pet članova.
- (5) Zadatak stručnog povjerenstva između ostalog je pregled i ocjena pristiglih ponuda ili zahtjeva u postupku davanja koncesije, te suradnja sa davateljem koncesije u svim pripremnim radnjama davanja koncesije.
- (6) Davatelj koncesije može imenovati jedno stručno povjerenstvo za sve postupke davanja koncesije.
- (7) Više jedinica lokalne samouprave mogu odlučiti osnovati zajedničko Stručno povjerenstvo za koncesije.
- (8) O osnivanju stručnog povjerenstva davatelj koncesija dužan je obavijestiti Ministarstvo financija.

Dokumentacija za nadmetanje

Članak 55.

- (1) Davatelj koncesije izrađuje dokumentaciju za nadmetanje i dužan je omogućiti svakom gospodarskom subjektu pod jednakim uvjetima preuzimanje dokumentacije i izradu ponude sukladno ovom Zakonu i propisima o koncesijama.
- (2) Uz podatke određene u propisu kojim se uređuju koncesije, u dokumentaciji za nadmetanje davatelj koncesije će u slučaju primjene kriterija ekonomski najpovoljnije ponude kriterije poredati po važnosti, prvenstveno vodeći računa o javnom interesu i ciljevima koji se žele ostvariti Strateškim planom upravljanja sukladno članku 29. ovoga Zakona i ostalim planovima upravljanja pomorskim dobrom donesenim na osnovi ovoga Zakona.
- (3) Dokumentacija za nadmetanje može sadržavati iznos i dinamiku ukupnog investicijskog ulaganja kao i druge posebnosti oplemenjivanja i

uređenja pomorskog dobra koje su ponuditelji dužni iskazati u svojoj ponudi, uključujući i opseg ograničenja opće upotrebe pomorskog dobra.

Rokovi i nadležnosti za davanje koncesija

Članak 56.

Koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra daju se za:

1. izgradnju i korištenje luke posebne namjene ili korištenje luke posebne namjene;
2. postavljanje, izgradnju i korištenje ili korištenje privezišta;
3. postavljanje i/ili korištenje sidrišta;
4. zahvaćanje mora (npr. punjenje bazena morskom vodom, eksploatacija mora za medicinske proizvode, desalinizatori isl.);
5. obavljanje proizvodnih i uslužnih djelatnosti sa izgradnjom i korištenjem ili korištenje građevina za proizvodne ili uslužne djelatnosti (npr. hidroelektrane, vjetroelektrane, morske solane, turističke ili ugostiteljske objekte, objekte za preradu ribe i drugih morskih organizama, i dr.);
6. izgradnju i korištenje ili korištenje objekata prometne infrastrukture i suprastrukture (autobusni kolodvori, hidrodromi, heliodromi i sl);
7. izgradnja i korištenje ili korištenje uređene javne, posebne ili prirodne plaže
8. izgradnja i korištenje ili korištenje pomorski servisi, poslovni i/ili zabavni centri;
9. izgradnja/postavljanje i korištenje ili korištenje pomorskog dobra u svrhu uzgoja riba i drugih morskih organizama.

Članak 57.

(1) Davatelji koncesija jesu:

1. Vlada Republike Hrvatske;
2. predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave.

(2) Vlada Republike Hrvatske daje koncesije iz članka 56. ovoga Zakona za gradnju i/ili gospodarsko korištenje objekata od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku, koncesije iz članka 56. ovoga Zakona ako se sukladno Studiji opravdanosti davanja koncesije ili analizi davanja koncesije ukupni gospodarski učinci koncesije ne mogu ostvariti u roku iz stavka 5. ovoga članka i koncesije u nacionalnim parkovima, na rok do 50 godina.

(3) Kada postoje opravdani gospodarski interesi i koncesija obuhvaća i gradnju novih građevina uz velika ulaganja, te se ukupni gospodarski učinci ne mogu ostvariti u roku iz stavka 2. ovoga članka, Vlada Republike Hrvatske može dati koncesiju na rok do 99 godina uz prethodnu suglasnost Hrvatskog sabora.

(4) Prethodne i pripremne radnje kao i postupak za davanje koncesije iz stavka 1. i 2. ovoga članka, osim pregleda i ocjena pristiglih ponuda ili zahtjeva provodi Ministarstvo

(5) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave daje koncesije na pomorskom dobru za koncesije iz članka 56. za gradnju i/ili gospodarsko

korištenje objekata koji nisu od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku na rok do 15 godina.

(6) Prethodne i pripremne radnje kao i postupak za davanje koncesije iz stavka 5. ovoga članka, osim pregleda i ocjena pristiglih ponuda ili zahtjeva provodi nadležno upravno tijelo u jedinici lokalne samouprave.

(7) Više jedinica lokalne samouprave mogu odlučiti osnovati zajedničko tijelo u cilju provođenja prethodnih i pripremnih radnji.

(8) Iznimno od odredaba stavka 1. ovoga članka, ako je određen projekt od interesa za Republiku Hrvatsku ili ako to ocjeni opravdanim, Vlada Republike Hrvatske uvijek može dati koncesiju neovisno od nadležnosti propisanim ovim člankom ili zabraniti davanje koncesije za pojedine dijelove pomorskog dobra.

Dokumentacija za zahvate u prostoru

Članak 58.

(1) Davatelj koncesije dužan je do dana slanja obavijesti o namjeri davanja koncesije za zahvate u prostoru po posebnim propisima ishoditi potrebnu dokumentaciju.

(2) Iznimno, davatelj koncesije može ovlastiti osobu, koja je dala inicijativu za pokretanje prethodnih radnji za davanje koncesije, da ishodi potrebnu dokumentaciju iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ukoliko više osoba da inicijativu za pokretanje prethodnih radnji za davanje koncesije, ovlaštenje za ishođenje potrebne dokumentacije daje se temeljem javnog natječaja, u roku od 30 dana od zaprimanja prve inicijative.

(4) Ukoliko osoba iz stavka 2. i stavka 3. ovoga članka, koja je ishodila potrebnu dokumentaciju po ovlasti davatelja koncesije, nije izabrana za koncesionara ima pravo na povrat stvarnih troškova izrade dokumentacije od izabranog koncesionara.

Postupak davanja koncesija

Članak 59.

(1) Postupak davanja koncesije započinje danom slanja na objavu obavijesti o namjeri davanja koncesije, sukladno propisu koji uređuje koncesije, a provodi se i završava sukladno ovom Zakonu.

(2) Obavijest o namjeri davanja koncesija mora među ostalim podacima sadržavati vrstu i predmet te rok koncesije, procjenu vrijednosti koncesije, rok dostave ponude, kriterije za odabir ponude kao i obvezu isključenja ponuditelja u slučajevima iz stavka 3. i 4. ovoga članka.

(3) U postupku davanja koncesije ne mogu sudjelovati gospodarski subjekti koji su koristili pomorsko dobro bez valjane pravne osnove i/ili uzrokovala štetu na pomorskom dobru ukoliko prethodno ne plati naknadu štetu zbog stjecanja bez osnove.

(4) U postupku davanja koncesije ne mogu sudjelovati gospodarski subjekti koji u trenutku podnošenja ponude imaju neizvršene ili

nepodmirene dospjele obveze po osnovi naknade za koncesiju, odobrenja ili dozvole, poreza ili ostalih javnih davanja.

(5) Davatelj koncesije može poništiti postupak davanja koncesije i prije isteka roka za dostavu ponuda ako postanu poznate okolnosti koje bi, da su bile poznate prije pokretanja postupka davanja koncesije, dovele do neobjavlivanja obavijesti o namjeri davanja koncesije.

Ponuda i kriteriji za odabir

Članak 60.

(1) Ponuda se dostavlja u roku određenom u obavijesti o namjeri davanja koncesije, a mora ispunjavati zahtjeve i uvjete koji su navedeni u dokumentaciji za nadmetanje.

(2) Na temelju uvjeta i kriterija iz dokumentacije za nadmetanje stručno povjerenstvo podnosi, putem tijela koje provodi pripremne i prethodne radnje iz članka 56. ovoga Zakona, davatelju koncesije prijedlog odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja ili prijedlog odluke o poništenju postupka davanja koncesije.

Odluka o davanju koncesije

Članak 61.

(1) Odluku o davanju koncesije donosi davatelj koncesije na temelju nalaza i mišljenja stručnog povjerenstva za koncesije.

(2) Odluka o davanju koncesije je upravni akt.

Ugovor o koncesiji

Članak 62.

(1) Davatelj koncesije i odabrani najpovoljniji ponuditelj ili podnositelj zahtjeva za davanje koncesije potpisuju ugovor o koncesiji.

(2) Ugovorom o koncesiji određuju se prava i obveze davatelja koncesije i koncesionara u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(3) Ugovor o koncesiji mora biti sastavljen u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, podacima iz obavijesti o namjeri davanja koncesije, odabranom ponudom te odlukom o davanju koncesije.

Naknada za koncesiju

Članak 63.

(1) Naknada za koncesiju utvrđuje se prema metrima četvornim dodijeljenog pomorskog dobra (kopneni i morski dio).

(2) Vlada Republike Hrvatske donijet će posebni propis kojim će se utvrditi minimalni iznosi naknade za koncesiju u ovisnosti o namjeni koncesije, zonama, stupnju isključenja opće upotrebe i dr.

(3) Koncesionar je dužan plaćati novčanu naknadu za koncesiju u iznosu i na način kako je to ugovoreno ugovorom o koncesiji.

(4) Prije sklapanja ugovora o koncesiji davatelj koncesije je dužan prikupiti od odabranog koncesionara odgovarajuća jamstva, odnosno instrumente osiguranja naplate naknade za koncesiju te naplate naknade štete zbog neispunjenja ugovornih obveza.

(5) Iznimno u lukama otvorenim za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog značaja za Republiku Hrvatsku i za gospodarsko korištenje luka posebne namjene - industrijskih luka koncesijska naknada može se odrediti u stalnom i promjenjivom dijelu.

Rok davanja koncesije

Članak 64.

(1) Rok na koji se daje koncesija utvrđuje se u okviru vremenskog raspona koji su određeni ovim Zakonom.

(2) Prilikom određivanja roka na koji se daje koncesija davatelj koncesije sagledava ukupne gospodarske učinke koncesije potrebne za isplativost ulaganja te uzima u obzir cjelovito postojeće stanje izgrađenosti i uređenosti pomorskog dobra koje se daje u koncesiju.

(3) Rok na koji je dana koncesija može se produžiti ako je produljenje nužno kao posljedica izmjena ugovora o koncesiji sukladno članku 65. ovoga Zakona.

(4) Kada je nužno osigurati neprekinuto obavljanje gospodarskog korištenja pomorskog dobra davatelj koncesije je dužan najmanje šest mjeseci prije isteka roka na koji je koncesija dana pokrenuti novi postupak za davanje koncesije.

Izmjene ugovora o koncesiji

Članak 65.

(1) Ako tijekom trajanja ugovora o koncesiji, a najkasnije do isteka 2/3 roka trajanja koncesije, koncesionar podnese davatelju koncesije obrazloženi zahtjev, kojem prileži studija gospodarske opravdanosti, za investicije koje nisu bile predviđene dokumentacijom za nadmetanje, a koje su nužne zbog događaja koji su posljedica više sile ili zbog prilagodbe novim tržišnim uvjetima poslovanja, davatelj koncesije će odlučiti da dopusti investiciju ili da odbije zahtjev.

(2) Ako davatelj koncesije dopusti investiciju može

1. produžiti rok trajanja koncesije

2. na nadoknadu dijela investicije koji se, sukladno studiji gospodarske opravdanosti, ne može amortizirati u preostalom ugovorenom roku trajanja koncesije obvezati novog koncesionara odnosno istu sam nadoknaditi.

(3) Rok na koji je koncesija dana može se produžiti samo jednom i to najviše do trećine ugovorenog razdoblja.

Potkoncesija, sporedne djelatnosti i prijenos koncesije

Članak 66.

- (4) Ugovor o potkoncesiji može biti sklopljen samo na temelju prethodne suglasnosti davatelja koncesije.
- (5) Mogućnost davanja potkoncesije mora biti predviđena u ugovoru o koncesiji.
- (6) U potkoncesiju se ne može dati glavna djelatnost koja je predmet koncesije.
- (7) Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji, koncesionar može s trećim osobama sklopiti ugovor o obavljanju sporednih djelatnosti koncesije i o tome izvijestiti davatelja koncesije najkasnije u roku od 30 dana od dana sklapanja ugovora.
- (8) Ugovor o koncesiji koncesionar nije ovlašten prenijeti trećoj osobi.
- (9) Iznimno, na temelju suglasnosti davatelja koncesije, koncesionar može ugovor o koncesiji prenijeti na treću osobu, koja u vrijeme prijenosa ispunjava sve uvjete za dobivanje koncesije sukladno odredbama ovoga Zakona.
- (10) Ugovor o prijenosu ugovora o koncesiji potpisuju davatelj koncesije, dosadašnji koncesionar i novi koncesionar.
- (11) Na sva pitanja sklapanja ugovora o potkoncesiji, ugovora o obavljanju sporednih djelatnosti i prijenosa koncesije koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se propisi koji uređuju koncesije.

Prestanak koncesije

Članak 67.

- (1) Koncesija prestaje na način i pod uvjetima propisanim zakonom kojim se uređuju koncesije.
- (2) Na posljedice, prava i obveza iz ugovora o koncesiji, u slučaju prestanka koncesije primjenjuju se odredbe ovoga Zakona, propisa o koncesijama i propisa o obveznim odnosima.
- (3) Pored razloga prestanka koncesije iz stavka 1. ovoga članka koncesija prestaje:
 - a) istekom roka na koji je dana,
 - b) smrću koncesionara fizičke osobe, odnosno prestankom koncesionara pravne osobe.
- (4) Iznimno, kada koncesionar fizička osoba umre, a vođenje obrta se nastavi sukladno propisima o obrtu, njegovi nasljednici mogu stupiti na mjesto koncesionara, a u slučaju prestanka pravne osobe, pravni sljednici mogu stupiti na mjesto koncesionara ako u vrijeme subrogacije ispunjavaju sve uvjete za dobivanje koncesije sukladno odredbama ovoga Zakona.
- (5) Koncesija iz stavka 1. točke b) ovoga članka ne prestaje ako nasljednici, odnosno pravni slijednici u roku od 3 mjeseca od dana smrti koncesionara, odnosno prestanka pravne osobe zatraže od davatelja koncesije potvrdu koncesije.
- (6) Davatelj koncesije će potvrditi koncesiju ako nasljednik ili slijednik pravne osobe iz stavka 2. ovoga članka ispune uvjete iz članka 49. stavka 2.

ovoga Zakona.

Članak 68.

(1) Nakon prestanka koncesije koncesionar ima pravo uzeti prinove koje je izgradio ako one nisu trajno povezane s pomorskim dobrom i ako je to moguće po prirodi stvari i bez štete za pomorsko dobro.

(2) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka prinove se smatraju pripadnošću pomorskog dobra.

Koncesije na zahtjev

Članak 69.

(1) Koncesijom na zahtjev dokazuje se pravo na gospodarsko korištenje i/ili gradnju na pomorskom dobru sukladno dokumentima prostornog uređenja temeljem kojih se može graditi na pomorskom dobru i stječe pravo na:

a) gospodarsko korištenje pomorskog dobra i/ili građenje građevina infrastrukture koje se dijelom nalaze na pomorskom dobru i čija izgradnja je uređena posebnim propisom i mogu se graditi na pomorskom dobru i lučkom području (ceste, pruge, mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska, elektronička komunikacijska infrastruktura i dr.)

b) gospodarsko korištenje pomorskog dobra kada je to posljedica ishodne koncesije prema posebnom propisu (solane, iskorištavanje mineralnih i rudnih bogatstava, obavljanje linijskog obalnog putničkog pomorskog prometa i sl).

c) za gospodarsko korištenje plaže i/ili privezišta i/ili nautičkog sidrišta koja po svom položaju čini funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednim ugostiteljskim objektom i nalazi se u turističkoj zoni izvan naselja.

d) za gospodarsko korištenje plaže i/ili privezišta i/ili nautičkog sidrišta koja po svom položaju čini funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednim ugostiteljskim objektom najviše kategorije (minimalno pet zvjezdica) koji se nalazi unutar naselja.

Članak 70.

(1) Zahtjev za dobivanje koncesije podnosi svaki gospodarski subjekt pojedinačno.

(2) Zahtjev za koncesiju iz članka 69. stavka 1. alineja a. i b. mora sadržavati i ponuđenu naknadu za koncesiju, koja ne može biti manja od naknade za koncesiju utvrđene podzakonskim propisom.

(3) Za koncesiju iz članka 69. stavka 2. alineja a. i b. ponuđena koncesijska naknada ne može biti niža od trostrukog iznosa prosječne koncesijske naknade postignute na natječaju za gospodarsko korištenje plaže/privezišta/sidrišta u godini koja je prethodila davanju koncesije, a unutar iste turističke kategorizacije mjesta.

- (4) Podnositelji zahtjeva za koncesiju mora dostaviti dokaze da ispunjava sve uvjete iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona.
- (5) Podnositelj zahtjeva za dobivanje koncesije dužan je uz zahtjev predati plan i program zaštite i održavanja pomorskog dobra uključujući i dinamiku te visinu investicija na pomorskom dobru, kao i način te opseg ograničenja opće upotrebe pomorskog dobra za vrijeme trajanja koncesije.

Članak 71.

- (1) Koncesija na zahtjev daje se na temelju nalaza i mišljenja stručnog povjerenstva za koncesije.
- (2) O zahtjevu za dobivanje koncesije na zahtjev davatelj koncesije će donijeti odluku i s podnositeljem zahtjeva sklopiti ugovor o koncesiji.
- (3) Odluka o davanju koncesije na zahtjev je upravni akt.
- (4) Davatelj koncesije može zahtjev prihvatiti u cijelosti ili djelomično, a može odlukom zahtjev odbiti kao neosnovan uz obrazloženje.
- (5) Ukoliko je zahtjev odbijen davatelj koncesije je dužan u od roku ne dužem od 3 mjeseca, donijeti obavijest o namjeri davanja koncesije za navedeno područje pomorskog dobra.
- (6) Na nadležnost davanja koncesija na zahtjev, trajanje koncesije i vođenje postupka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 65. ovoga Zakona.
- (7) Iznimno od stavka 6. ovog članka za koncesije iz članka 69. stavka 1. alineje b) nadležna je Vlada Republike Hrvatske
- (8) Na sva pitanja koja nisu posebno uređena člankom 69. 70. i 71. ovoga Zakona primjenjuju se odredbe ovog zakona koje se odnose na koncesije.

Upisnik koncesija i odobrenja i Registar koncesija

Članak 72.

- (1) Ministarstvo je dužno ustrojiti i voditi jedinstveni Upisnik koncesija i odobrenja na pomorskom dobru (*u daljnjem tekstu: Upisnik*) u koji su svi davatelji koncesija dužni redovno upisivati sve koncesije i potkoncesije na pomorskom dobru te sve promjene, a u roku ne dužem od 30 dana od nastupa okolnosti.
- (2) Upisnik se vodi kao javna knjigu u elektroničkom obliku.
- (3) Sadržaj i način vođenja Upisnika propisuje ministar.
- (4) Registar koncesija vodi ministarstvo nadležno za financije te je davatelj koncesije nakon sklapanja ugovora o koncesiji dužan dostaviti ministarstvu nadležnom za financije ugovor, kao i sve izmjene istog, radi unosa u Registar koncesija.
- (5) Registar koncesija se vodi sukladno propisima koji uređuju koncesije.

Jedinstvena nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra, koncesija dozvola i odobrenja

Članak 73.

- (1) Ministarstvo je dužno ustrojiti i voditi Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra, koncesija, dozvola i odobrenja.
- (2) Svi davatelji koncesija, dozvola i odobrenja dužni su u roku ne dužem od 30 dana od nastupa okolnosti Ministarstvu dostaviti sve podatke o danim koncesijama, dozvolama i odobrenjima u elektroničkom obliku radi unosa podataka u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra, koncesija dozvola i odobrenja.
- (3) Upravni odjel u županiji dužna su Ministarstvu dostavljati grafičke podloge svih određenih i utvrđenih granica pomorskog dobra u elektroničkom obliku radi unosa podataka u Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra.
- (4) Upravni odjel u županiji dužna su redovito Ministarstvu dostavljati podatke o provedenim upisima pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi radi ažuriranja Jedinstvene nacionalne baze podataka pomorskog dobra.
- (5) Sadržaj i način vođenja Jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra i koncesija propisuje ministar.

Pravna zaštita i rješavanje sporova

Članak 74.

- (1) Za raspravljanje svih pitanja i rješavanje svih sporova u svezi s davanjem, izvršavanjem, opozivom, oduzimanjem ili izmjenom odluka o koncesiji na pomorskom dobru, za koje je davatelj koncesije jedinica lokalne samouprave nadležna je teritorijalno nadležna županija.
- (2) Protiv rješenja Ministarstva ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (3) Protiv odluka Vlade Republike Hrvatske o koncesiji na pomorskom dobru, ne može se izjaviti žalba ali se može pokrenuti upravni spor.

4. ZALOŽNO PRAVO NA KONCESIJI

Članak 75.

- (1) Na koncesiji se može osnovati založno pravo radi osiguranja tražbine nastale na temelju ugovora o kreditu kojeg je koncesionar kao dužnik s zaključio s financijskom institucijom kao vjerovnikom radi pribavljanja financijskih sredstava isključivo u svrhu provedbe ugovora o koncesiji.
- (2) Založno pravo na koncesiji daje založnom vjerovniku pravo da zalogom osiguranu tražbinu, ne bude li mu po dospijeću ispunjena, namiri na način da zatraži stupanje na mjesto koncesionara, ukoliko sam ispunjava uvjete iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona odnosno prijenos koncesije na treću osobu koja iste uvjete ispunjava.
- (3) Založno pravo na koncesiji stječe se upisom u Upisnik koncesija, a prestaje brisanjem iz Upisnika.

Članak 76.

- (1) Sporazum o osnivanju zalogu na koncesiji mora biti sastavljen u pisanom obliku i solemniziran.
- (2) U sporazumu o osnivanju zalogu, kojeg sklapaju koncesionar i založni vjerovnik, mora biti određeno navedena tražbina vjerovnika koja se osigurava i vrijeme njezina dospijea, utvrđena vrijednost koncesije te istom mora biti priložena ovjerena izjava koncesionara da pristaje na osnivanje upisom založnog prava na koncesiji u Upisnik.

Članak 77.

- (1) Prijedlog za upis, prijenos ili brisanje založnog prava na koncesiji iz Upisnika ovlašteni su podnijeti koncesionar i založni vjerovnik.
- (2) Uz prijedlog za upis u Upisnik treba biti priložen solemniziran sporazum u izvorniku ili ovjеровljenom prijepisu, koji je pravni temelj za upis, prijenos ili brisanje založnog prava na koncesiji.
- (3) Založni dužnik je ovlašten, bez pristanka založnog vjerovnika, založenu koncesiju opteretiti novim založnim pravom u korist nekog drugog vjerovnika pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.
- (4) Prvenstveni red upisa založnog prava u istom ulošku Upisnika određuje se prema vremenu kada je služba koja vodi Upisnik provela prijedlog za upis, a upisi se provode prema vremenu zaprimanja zahtjeva.

Prava založnog vjerovnika u slučaju zakašnjenja koncesionara

Članak 78.

- (1) Ako koncesionar zalogom osiguranu tražbinu ne ispuni do dana njezina dospijea, založni vjerovnik je ovlašten predložiti davatelju koncesije prijenos koncesije na način da sam stupi na mjesto koncesionara, ukoliko sam ispunjava uvjete iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona odnosno prijenos koncesije na treću osobu koja iste uvjete ispunjava
- (2) Prije sklapanja ugovora o prijenosu koncesije iz stavka 1. ovog članka založni vjerovnik dužan je zatražiti procjenu vrijednosti koncesije u vrijeme ostvarivanja prava na namirenje osigurane tražbine.
- (3) Procjena vrijednosti koncesije provodi se odgovarajućom primjenom zakona kojim se uređuju koncesije.
- (4) Davatelj koncesije može uskratiti suglasnost za prijenos založene koncesije ako treća osoba ne ispunjava uvjete sposobnosti određene za koncesionara u dokumentaciji za nadmetanje i obavijesti o namjeri davanja koncesije.
- (5) Založni vjerovnik može predložiti davatelju koncesije prijenos koncesije na način da sam stupi na mjesto koncesionara, ukoliko sam ispunjava uvjete iz članka 49. stavka 2. ovoga Zakona odnosno prijenos koncesije na treću osobu koja iste uvjete ispunjava i prije dospijea osigurane tražbine, ako založni dužnik koristi koncesiju na način koji može dovesti do raskida ugovora o koncesiji ili kojim značajno umanjuje vrijednost koncesije.
- (6) O zahtjevu iz stavka 5. ovoga članka odlučuje davatelj koncesije.

Članak 79.

(1) Ugovor o prijenosu koncesije u pisanom obliku sklapaju davatelj koncesije, založni dužnik i treća osoba na koju se prenosi koncesija.

(2) Založni dužnik je dužan predati založnom vjerovniku svu dokumentaciju o poslovanju koja je bitna za nastavak korištenja koncesije od strane stjecatelja na koga je prenesena.

(3) Novi koncesionar je ovlašten na temelju ugovora o prijenosu koncesije tražiti ovrhu radi predaje u posjed nekretnina koje su predmet koncesije i poduzimanje drugih radnji potrebnih za stjecanje ovlaštenja na korištenje koncesije.

(4) Na stjecatelja koncesije prelaze prava i obveze iz ugovora o koncesiji nastali od dana njegova upisa u Upisnik.

(5) Prijenosom koncesije na stjecatelja koncesije ne prelaze prava i obveze po ugovorima što ih je založni dužnik sklopio s trećim osobama na temelju koncesije, osim ukoliko se založni dužnik i novi koncesionar drugačije pisanim putem ne sporazume.

(6) O prijenosu koncesije na novog koncesionara založni dužnik je dužan su obavijestiti založne vjerovnike koji su stekli založno pravo na koncesiji sukladno ovom Zakonu.

Članak 80.

(1) Ako je koncesija opterećena s više založnih prava, prednost pri namirivanju ima tražbina koja ima prvenstveni red upisa u Upisniku.

(2) Ako založni dužnik u roku ispuni svoju obvezu prema založnom vjerovniku, ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi način, osim tako što je založni vjerovnik prenio založenu koncesiju na treću osobu, založni vjerovnik dužan je bez odgode založnom dužniku predati pisanu izjavu na kojoj je potpis javnobilježnički ovjeren radi brisanja zaloga u Upisniku.

Članak 81.

(1) Na pitanja pravnog odnosa nastalog sklapanjem sporazuma o osnivanju zaloga na koncesiji koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuju koncesije i založno pravo.

5. PROSTORNO UREĐENJE I GRADNJA

Članak 82.

(1) Ministarstvo sudjeluje u postupku izrade i donošenja svih dokumenata prostornog uređenja koji obuhvaćaju područje pomorskog dobra.

(2) Na dijelu pomorskog dobra danog u koncesiju ne može se dokumentom prostornoga uređenja promijeniti ili ograničiti namjena područja bez prethode suglasnosti davatelja koncesije.

DIO TREĆI – MORSKE LUKE

GLAVA I. – ZAJEDNIČKE ODREDBE

Pojam i obuhvat morske luke

Članak 83.

(1) Morska luka (*u daljnjem tekstu: luka*) je dio pomorskog dobra koji je u funkciji pristajanja, sidrenja i zaštite plovnih objekata te obavljanja lučkih djelatnosti.

(2) Luka obuhvaća dio mora, uključujući lučka sidrišta, te s morem neposredno povezan kopneni prostor, s izgrađenim i neizgrađenim obalama, lukobranima, gatovima, uređajima, postrojenjima i drugim objektima namijenjenim za pristajanje, sidrenje i zaštitu plovnih objekata, ukrcaj i iskrcaj putnika i robe, uskladištenje i drugo manipuliranje robom, proizvodnju, oplemenjivanje i doradu robe te ostale gospodarske djelatnosti koje su s tim djelatnostima u međusobnoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj svezi, a koji čine prostornu i funkcionalnu cjelinu i nalazi se unutar granica lučkog područja.

(3) Luka može obuhvaćati jedan ili više lučkih bazena.

Razvrstaj morskih luka

Članak 84.

(1) Luke se razvrstavaju prema namjeni na:

1. luke otvorene za javni promet,
2. luke posebne namjene
3. privezišta
4. sidrišta

(2) Luke iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka mogu biti luke otvorene za međunarodni promet ili luke otvorene za domaći promet.

(3) Uvjete za razvrstaj luka u skladu s odredbom stavka 2. ovoga članka propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 85.

(1) Luke otvorene za javni promet razvrstavaju se prema značaju na:

1. luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku
2. luke županijskog značaja
3. luke lokalnog značaja
4. gradske luke

(2) Razvrstaj luka prema stavku 1. ovoga članka obavlja se s obzirom na opseg lučkih djelatnosti, operativnu opremljenost luke, duljinu operativne obale, broju vezova te planirani razvoji luke i njen prometni i gospodarski značaj.

(3) Mjerila za razvrstaj luka prema stavku 2. ovoga članka određuje Vlada Republike Hrvatske.

(4) U skladu s mjerilima iz stavka 3. ovoga članka, ministar donosi akt o razvrstaju luka.

Članak 86.

(1) Nadležne lučke uprave koje upravljaju lukama otvorenim za javni promet dužne su pratiti promjenu svih kriterija koji su određeni mjerilima za razvrstaj luke iz članka 85. stavka 3. ovoga Zakona te ukoliko pojedina luka tri uzastopne godine ispunjava uvjete za drugačiji razvrstaj o istome izvijestiti Ministarstvo.

Članak 87.

(1) Luke posebne namjene razvrstavaju se prema značaju na:

1. luke državnog značaja;
2. luke lokalnog značaja.

(2) Luke posebne namjene lokalnog značaja su sve luke čija je ukupna površina kopnenog i morskog dijela manja od 3 ha, osim vojnih luka.

Članak 88.

(1) Vlada Republike Hrvatske donosi Strateški plan upravljanja i razvoja morskih luka u Republici Hrvatskoj.

(2) Strateški plan iz stavka 1. ovoga članka osnovni je dokument kojim se dugoročno određuju nacionalni interesi razvoja i upravljanja lukama u Republici Hrvatskoj, što pretpostavlja planiranje potreba ulaganja u izgradnju novih luka, potrebe razvoja i modernizacije postojećih luka, ocjenu uloge pojedinih luka u prometnim pravcima, analizu postojećih kapaciteta luka i planiranje potreba njihova proširenja, planiranje gospodarskih učinaka izgradnje novih luka ili proširenja, odnosno modernizacije na pojedine gospodarske grane.

(3) Strateški plan iz stavka 1. ovoga članka donosi se za razdoblje od dvadeset godina.

(4) Na temelju Strateškog plana iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo donosi akcijski plan provedbe u desetogodišnjem razdoblju.

GLAVA II. – LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET

1. OSNOVNE ODREDBE

Članak 90.

(1) Luke otvorene za javni promet su luke u kojima je svakom pod jednakim uvjetima omogućena upotreba operativnih obala, lukobrana, sidrišta i drugih objekata u luci u skladu s njihovom namjenom i u granicama raspoloživih kapaciteta, te u skladu s ovim Zakonom i općim aktima nadležne lučke uprave.

(2) Na lučkom području luke otvorene za javni promet nisu dozvoljene radnje kojima se priječi redovito i nesmetano odvijanje pomorskog prometa.

- (3) Obuhvat i namjenu pojedinih dijelova luke određuje nadležna lučka uprava pravilnikom o redu u luci.
- (4) Luka može obuhvaćati jedan ili više lučkih bazena, sidrišta luke i izdvojene lučke objekte.
- (5) Izdvojeni lučki objekti su infrastrukturne operativne obale (rive, gatovi, molovi i sl.) koje služe za prihvat plovnih objekata isključivo u svrhu ukrcaja i iskrcaja putnika ili robe ili tereta, a koji su dio lučkog područja luke otvorene za javni promet.
- (6) Luka otvorena za javni promet mora udovoljavati propisanim uvjetima sigurnosti plovidbe, sigurnosne zaštite i zaštite mora od onečišćenja s brodova, u skladu s posebnim propisima.

Posebna upotreba dijela luke otvorene za javni promet

Članak 91.

- (1) Na temelju odobrenja za posebnu upotrebu, koje daje lučka uprava na zahtjev, na dijelu luke otvorene za javni promet, a sukladno odredbama ovoga Zakona daje se:
1. pravo na gradnju građevine za potrebe tijela državne uprave i pravnih osoba s javnim ovlastima čija je djelatnost u neposrednoj svezi s lučkim područjem ili sa sigurnošću plovidbe, održavanja objekata sigurnosti plovidbe i radijske službe na pomorskim plovnim putovima;
 2. pravo privremenog i povremenog obavljanja djelatnosti u javnom interesu ili održavanje javnih manifestacija na lučkom području
 3. obavljanje djelatnosti u javnom interesu (peljarenje i sl.)
 4. korištenje sportskog dijela luke

(2) LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD OSOBITOG (MEĐUNARODNOG) GOSPODARSKOG INTERESA ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Lučko područje

Članak 92.

- (1) Lučko područje luka otvorenih za javni promet utvrđuje osnivač lučke uprave.
- (2) Lučko područje luke od osobitog gospodarskog značaja za Republiku Hrvatsku može se nalaziti na području više općina, gradova i županija.
- (3) Na lučkom području može se odrediti i nautički dio luke samo ako je u cijelosti zadovoljena javna funkcija luke osiguravanjem operativnih potreba.
- (4) Lučka uprava dužna je predložiti osnivaču izmjenu lučkog područja kada to zahtijevaju razvojni, gospodarski, administrativni ili drugi razlozi.

Lučka uprava

Članak 93.

- (1) Radi upravljanja i korištenja luke otvorene za javni promet koja je od osobitog (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, osniva se lučka uprava.
- (2) Osnivač lučke uprave je Republika Hrvatska, a osnivačka prava u ime Republike Hrvatske izvršava Vlada Republike Hrvatske.
- (3) Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o osnivanju lučke uprave, koja sadrži obuhvat lučkog područja.
- (4) Lučka uprava je pravna osoba sa javnim ovlastima čije je osnivanje, ustrojstvo i djelokrug rada propisan ovim Zakonom.
- (5) Ako ovim Zakonom nije što drukčije propisano, na lučku upravu se primjenjuju propisi koji uređuju ustanove.
- (6) Lučka uprava stječe svojstvo pravne osobe upisom u sudski registar, a gubi svojstvo pravne osobe brisanjem iz toga registra.
- (7) Lučka uprava može u pravnom prometu stjecati prava i preuzimati obveze.

Djelatnost lučke uprave

Članak 94.

- (1) Djelatnost lučke uprave je upravljanje i korištenje luke otvorene za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku.

Poslovi lučke uprave

Članak 95.

- (1) Poslovi lučke uprave su:
 1. strateški razvoj luke i osiguranje konkurentnosti luke;
 2. gradnja i održavanje lučke podgradnje;
 3. stručni nadzor nad građenjem, održavanjem, upravljanjem i zaštitom lučkog područja (lučke podgradnje i nadgradnje);
 4. osiguravanje trajnog i nesmetanog obavljanja lučkog prometa, tehničko-tehnološkog jedinstva i sigurnosti lučkog područja za plovidbu, te osiguranje reda u luci;
 5. osiguravanje pružanja usluga od općeg interesa ili usluga za koje ne postoji gospodarski interes drugih gospodarskih subjekata, (čuvanje luke, vatro zaštita, tegljenje i potiskivanje itd.);
 6. organiziranje prihvata otpada s plovnih objekata i njegove otpreme;
 7. usklađivanje i nadzor rada koncesionara na lučkom području;
 8. davanje koncesija, odobrenja i dozvola;
 9. druge poslove utvrđene zakonom.
- (2) Poslovi koji se odnose na održavanje reda u luci, sigurnost luke, sigurnosnu zaštitu luke, ne mogu se prenijeti na druge fizičke ili pravne osobe temeljem koncesije.
- (3) Poslovi iz stavka 1. točke 5. i 6. ovoga članka lučka uprava može obavljati samostalno ili putem koncesije povjeriti trećima.

Tijela lučke uprave

Članak 96.

- (1) Tijela lučke uprave su Upravo vijeće i ravnatelj.
- (2) Unutarnje ustrojstvo lučke uprave uređuje se statutom lučke uprave, u skladu s ovim Zakonom i uredbom o osnivanju.

Upravno vijeće

Članak 97.

- (1) Upravno vijeće upravlja lučkom upravom.
- (2) Upravno vijeće:
 1. donosi statut lučke uprave i odlučuje o njegovim promjenama;
 2. donosi desetogodišnji program i plana razvoja luke;
 3. donosi godišnji program i plan razvoja luke;
 4. financijski plan lučke uprave i prihvaća godišnji obračun;
 5. donosi lučke tarife;
 6. daje koncesije za gospodarsko korištenje;
 7. daje odobrenja za posebnu upotrebu;
 8. daje dozvole za obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti;
 9. imenuje i razrješava ravnatelja;
 10. donosi opće akte lučke uprave;
 11. osniva stručna povjerenstva za koncesije;
 12. osniva radna tijela za obavljanje i praćenje poslova iz njegova djelokruga rada, te imenuje i razrješava njihove članove;
 13. obavlja i druge poslove u skladu sa ovim Zakonom i statutom lučke uprave.
- (3) Upravno vijeće donosi statut lučke uprave uz prethodnu suglasnost ministra.
- (4) Upravno vijeće donosi desetogodišnji program i plan razvoja luke uz prethodnu suglasnost ministra, a na temelju Strateškog plana iz članka 88. ovoga Zakona.

Članak 98.

- (1) Upravo vijeće ima pet članova koje imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske.
- (2) Predsjednika i dva člana Vlada Republike Hrvatske imenuje i razrješava na prijedlog ministra te po jednog člana na prijedlog jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave u kojima je registrirano sjedište lučke uprave.
- (3) Mandat članova Upravnog vijeća je četiri godine i ista osoba može biti ponovno imenovana.
- (4) Prava i obveze članova Upravnog vijeća, način njihova rada i donošenja odluka propisuju se statutom i općim aktima lučke uprave.
- (5) Radom Upravnog vijeća rukovodi predsjednik Upravnog vijeća
- (6) Upravno vijeće sastaje se po potrebi, a najmanje jednom u tri mjeseca, a odluke donosi većinom glasova svih članova Upravnog vijeća.

(7) Upravno vijeće može osnivati privremena ili stalna radna tijela za stručnu obradu i praćenje pojedinih zadataka iz svoje nadležnosti.

Članak 99.

(1) Vlada Republike Hrvatske može raspustiti Upravno vijeće lučke uprave iz članka 98. ovoga Zakona na prijedlog ministra:

1. ako ne donese desetogodišnji program i plana razvoja luke,
2. ako godišnji plan i program rada i razvoja luke ne budu prihvaćeni ili se ne ostvaruju,
3. u drugim naročito opravdanim slučajevima.

Ravnatelj

Članak 100.

(1) Ravnatelj je poslovodni i stručni voditelj lučke uprave.

(2) Ravnatelj organizira i vodi poslovanje lučke uprave, predstavlja i zastupa lučku upravu te odgovara za zakonitost rada lučke uprave.

(3) Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću, ministru i Vladi Republike Hrvatske.

Članak 101.

(1) Ravnatelja na temelju javnog natječaja, na prijedlog natječajnog povjerenstva, imenuje Upravno vijeće po dobivanju suglasnosti ministra.

(2) Postupak imenovanja ravnatelja i uvjeti koje mora ispunjavati osoba koja se imenuje, propisuju se statutom lučke uprave.

(3) Mandat ravnatelja je četiri godine.

(4) Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

Članak 102.

(1) Ravnatelj s predsjednikom Upravnog vijeća lučke uprave zaključuje ugovor o radu.

(2) Dužnosti ravnatelja su:

1. izvršava opće akte i druge odluke Upravnog vijeća te prati njihovu provedbu;
2. predlaže Upravnom vijeću opće akte;
3. predlaže Upravnom vijeću desetogodišnji program i plana razvoja luke;
4. predlaže Upravnom vijeću godišnji program i plana razvoja luke;
5. predlaže Upravnom vijeću financijski plan lučke uprave i podnosi mu godišnji obračun;
6. predlaže Upravnom vijeću lučke uprave ustroj, potreban broj i sastav stručno-tehničkog osoblja.;
7. odlučuje o zasnivanju i prestanku radnog odnosa te zaključuje ugovore o radu stručno-tehničkog osoblja;
8. redovito izvješćuje Upravno vijeće o stanju u luci, lučkim kapacitetima, stanju podgradnje i nadgradnje;

9. usklađuje rad koncesionara u luci;
 10. obavlja druge poslove u skladu s ovim Zakonom, statutom i općim aktima lučke uprave.
- (3) Ravnatelj može imati pomoćnike. Način imenovanja pomoćnika ravnatelja uređuje se statutom.

Članak 103.

- (1) Ravnatelj može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan.
- (2) Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja:
 1. ako ravnatelj sam zatraži razrješenje u skladu s ugovorom o radu;
 2. ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu;
 3. ako ravnatelj ne postupa po propisima ili općim aktima lučke uprave, ili neosnovano ne izvršava odluke Upravnog vijeća ili postupa protivno njima,
 4. ako ravnatelj svojim radom prouzroči lučkoj upravi štetu ili ako zanemaruje ili nesavjesno obavlja svoje dužnosti tako da su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti lučke uprave.
- (3) Prije donošenja odluke o razrješenju, ravnatelju se mora dati mogućnost da se izjasni o razlozima za razrješenje.

Financiranje lučke uprave

Članak 104.

- (1) Prihodi lučke uprave jesu:
 1. lučke pristojbe,
 2. naknada od koncesija i odobrenja na lučkom području,
 3. naknada od dozvola na lučkom područje,
 4. sredstva iz državnog proračuna,
 5. ostali prihodi u skladu sa Zakonom.
- (2) Iznimno, lučka uprava može ostvarivati prihode obavljanjem poslova iz članka 95. stavka 1. točke 5. i 6. ovoga Zakona.
- (3) Sredstvima osiguranim u državnom proračunu lučka uprava može financirati samo izgradnja i održavanje lučke podgradnje.
- (4) Ostala sredstva iz stavka 1. ovoga članka pripadaju u cijelosti lučkoj upravi na čijem području se ubiru i namijenjena su za:
 1. izgradnju i održavanje lučke nadgradnje i podgradnje,
 2. opremanje luke opremom za zaštitu mora od onečišćenja s brodova,
 3. održavanje dubine u luci i na sidrištu luke,
 4. troškove poslovanja lučke uprave.

Lučke tarife

Članak 105.

- (1) Lučkim tarifama određuju se iznosi lučkih pristojbi i najviši iznosi lučkih naknada.

- (2) Lučke tarife javno se objavljuju na oglasnoj ploči i internetskim stranicama nadležne lučke uprave, u skladu s njenim općim aktima.
- (3) Lučke tarife stupaju na snagu istekom osmog dana od dana objave u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.
- (4) Kriterije za određivanje iznosa lučkih tarifa propisuje ministar.

Lučke pristojbe

Članak 106.

- (1) Lučke pristojbe plaćaju korisnici luka otvorenih za javni promet. Lučke pristojbe su:
 1. pristojba za upotrebu obale;
 2. brodska ležarina;
 3. pristojba za vez.
- (2) Lučke pristojbe ne plaćaju hrvatski ratni brodovi i brodice te hrvatski javni brodovi i brodice.

Članak 107.

- (1) Pristojba za upotrebu obale plaća se za korištenje luke u svrhu ukrcaja i iskrcaja tereta, putnika i vozila s uređenih lučkih površina.
- (2) Pristojba za upotrebu obale može se odrediti s obzirom na količinu i vrstu tereta, odnosno broj putnika i vozila ili duljinu obale, odnosno plovnog objekta.
- (3) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovoga članka je vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.

Članak 108.

- (1) Brodska ležarina plaća se za korištenje luke u bilo koju drugu svrhu osim radi ukrcaja i iskrcaja tereta, putnika i vozila s uređenih lučkih površina.
- (2) Brodska ležarina može se odrediti samo s obzirom na vrijeme tijekom kojeg brod koristi luku i s obzirom na duljinu i namjenu broda.
- (3) Brodska ležarina ne plaća se za vrijeme korištenja luke za vrijeme za koje se plaća pristojba za upotrebu obale.
- (4) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovoga članka je vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.
- (5) Iznimno, brodsku ležarinu ne plaćaju vlasnici brodova ili brodari dok obavljaju javni prijevoz u linijskom putničkom obalnom pomorskom prometu.

Članak 109.

- (1) Pristojba za vez plaća se za upotrebu veza u luci za ribarske brodove, znanstvenoistraživačke brodove, tegljače, tehničke plovne objekte, plutajuće objekte, jahte i brodice.

- (2) Pristojba za vez može se odrediti samo s obzirom na vrijeme tijekom kojeg brod koristi luku, s obzirom na duljinu i namjenu broda.
- (3) Obveznik plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovoga članka je vlasnik broda ili brodar koji koristi luku.
- (4) Pristojba za vez na nautičkom djelu luke otvorene za javni promet smatra se lučkom uslugom te lučka uprava uz vez može pružiti uslugu opskrbe vodom i električnom energijom.

Članak 110.

- (1) Iznose lučkih pristojbi donosi nadležna lučka uprava, sukladno kriterijima koje utvrđuje ministar.

Članak 111.

- (1) Lučke pristojbe prihod su nadležne lučke uprave.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, na dijelovima luke otvorene za javni promet koji su izgrađeni na temelju ugovora o koncesiji nadležna lučka uprava može dio lučke pristojbe ustupiti koncesionaru u skladu s ugovorom o koncesiji.

Članak 112.

- (1) Lučke pristojbe plaćaju se na temelju naloga za plaćanje lučke pristojbe.
- (2) Nalog za plaćanje lučke pristojbe je ovršna isprava.
- (3) Nalog za plaćanje lučke pristojbe sadrži nalog obvezniku plaćanja lučke pristojbe da utvrđeni iznos pristojbe u određenom roku uplati na račun lučke uprave, kao i nalog nadležnoj financijskoj instituciji za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima obveznika plaćanja lučke pristojbe sa svih njegovih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, u slučaju ako obveznik ne plati dužnu pristojbu.
- (4) Na provedbu ovrhe naloga za plaćanje lučke pristojbe na odgovarajući način primjenjuju se odredbe zakona koji uređuje ovrhu.
- (5) Sadržaj i obrazac naloga za plaćanje lučke pristojbe propisuje ministar.

Lučke naknade

Članak 113.

- (1) Lučke naknade su naknade koje korisnici usluga plaćaju koncesionaru za usluge koje im koncesionar stvarno isporučiti.
- (2) Lučke naknade plaćaju se za obavljene usluge lučkih djelatnosti koje se obavljaju na temelju koncesije.

Članak 114.

(1) Najviše iznose lučkih naknada posebno za svaku od lučkih djelatnosti koje su predmet koncesije utvrđuje nadležna lučka uprava.

(2) Lučke naknade donosi koncesionar samostalno, te je dužan iznose istih određivati do visine najviših iznosa što ih je odredila nadležna lučka uprava.

(3) Ugovorom o koncesiji mora se predvidjeti način i rokovi izmjene najviših iznosa lučkih naknada.

Lučke djelatnosti

Članak 115.

(1) Lučke djelatnosti su osnovne lučke djelatnosti, pomoćne lučke djelatnosti i ostale gospodarske djelatnosti.

(2) Osnovne lučke djelatnosti su:

1. privez i odvez plovnih i plutajućih objekata i hidroaviona;
2. ukrcaj i iskrcaj te prekrcaj i prijenos tereta i njegovo skladištenje;
3. ukrcaj i iskrcaj putnika uz upotrebu lučke prekrcajne opreme;
4. prihvat i usmjeravanje vozila u svrhu ukrcaja i iskrcaja motornih vozila uz upotrebu lučke prekrcajne opreme;
5. lučko tegljenje i potiskivanje;
6. opskrba plovnih objekata robama i uslugama;
7. pružanje usluga putnicima;
8. prihvat i otprema svih vrsta otpada s pomorskih objekata;
9. opskrba plovnih objekata gorivom.

Pomoćne lučke djelatnosti

Članak 116.

(1) Pomoćne lučke djelatnosti su druge gospodarske djelatnosti koje se obavljaju u lukama i koje su neposredno u funkciji obavljanja osnovnih lučkih djelatnosti i s njima su u logističkoj, tehnološkoj ili ekonomskoj vezi (fumigacija i deratizacija, pranje brodske robe, pomorske agencije, otpreme (špedicije), zastupanja u carinskim i poreznim postupcima, poslovi kontrole količine i kakvoće robe te ostale djelatnosti isporuke dobara i pružanja usluga manjeg opsega).

Ostale gospodarske djelatnosti

Članak 117.

(1) Ostale gospodarske djelatnosti, u smislu ovoga dijela Zakona, su gospodarske djelatnosti koje se obavljaju u lukama, a nisu neposredno u funkciji obavljanja osnovnih lučkih djelatnosti.

(2) Ostale gospodarske djelatnosti ne mogu se obavljati u lukama ako se time isključuje ili ograničava obavljanje osnovnih i pomoćnih lučkih djelatnosti.

Članak 118.

(1) Pravo na obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti, koje obuhvaća pravo korištenja izgrađene lučke podgradnje i nadgradnje te pravo na gradnju nove lučke podgradnje i nadgradnje, stječe se temeljem koncesije.

(2) Pravo na obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti stječe se temeljem dozvole.

(3) Pravo na obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti, koje zahtijevaju gradnju i/ili korištenje novih objekata lučke podgradnje i nadgradnje, stječe se temeljem koncesije.

(4) Pravo na obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti, koje ne zahtijevaju gradnju i/ili korištenje novih objekata lučke podgradnje i nadgradnje i čiji broj nije ograničen, stječe se temeljem dozvole.

Članak 119.

(1) Koncesija za obavljanje lučkih djelatnosti daje se, u pravilu, za obavljanje jedne lučke djelatnosti.

(2) Jednom gospodarskom subjektu ne može se dati koncesija za obavljanje svih lučkih djelatnosti.

(3) Za jednu lučku djelatnost može se dati više koncesija.

(4) Iznimno, ako ne postoji gospodarski interes ili gospodarska opravdanost za obavljanje jedne lučke djelatnosti, lučka uprava će povezivanjem više djelatnosti u jednoj koncesiji osigurati gospodarsku opravdanost i pružanje usluga od javnog interesa.

Članak 120.

(1) Davatelj koncesije na području luke otvorene za javni promet je nadležna lučka uprava.

(2) Odabir najpovoljnijeg ponuditelja nadležna lučka uprava temelji na kriterijima:

1. u slučaju ekonomski najpovoljnije ponude:

1) ponuđeni iznos ukupnog investicijskog ulaganja;

2) ponuđeni iznos naknade za koncesiju;

3) tehničko-tehnološku opremljenost ponuditelja za izvršavanje predmeta koncesije;

4) kvaliteta ponuđene usluge;

5) sposobnost i iskustvo ponuditelja za izvršavanje predmeta koncesije;

6) utjecaj izvršavanja predmeta koncesije na povećanje prometa u luci;

7) zaštita morskog okoliša;

2. najviša ponuđena naknada za koncesiju.

(3) Ovisno o ciljevima koje želi postići, u slučaju primjene kriterija iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka nadležna lučka uprava odlučuje koje će kriterije odrediti, a može odrediti i dodatne uvjete ili mjerila kao kriterij za najpovoljnijeg ponuditelja.

(4) Lučka uprava je dužna utvrditi tehničke standarde obavljanja pojedinih osnovnih pomoćnih i ostalih gospodarskih djelatnosti

Članak 121.

- (1) Lučka uprava daje koncesiju na lučkom području u postupku propisanom ovim Zakonom.
- (2) Ako obavljanje djelatnosti na lučkom području zahtjeva gradnju objekata podgradnje i nadgradnje koncesija iz stavka 1. ovoga članka daje se na razdoblje do 30 godina.
- (3) Ako obavljanje djelatnosti na lučkom području ne zahtjeva gradnju objekata nadgradnje koncesija iz stavka 1. ovoga članka daje se na razdoblje do 20 godina.
- (4) Za gradnju komunalne i druge infrastrukture, koja je u javnom interesu te građevina koje su u njihovoj funkciji, lučka uprava daje koncesije u postupku predviđenom za koncesije na zahtjev, a na razdoblje do 20 godina.
- (5) Koncesiju iz stavka 2. lučka uprava može, uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske, dati na razdoblje najdulje do 50 godina.
- (6) Koncesije za obavljanje lučkih djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka koje su od posebnog interesa i značaja za Republiku Hrvatsku gdje se ukupni gospodarski učinci ne mogu ostvariti u roku 50 godina, daje nadležna lučka uprava uz prethodnu suglasnost Hrvatskog sabora na prijedlog Vlade Republike Hrvatske najdulje do 99 godina.
- (7) Iznimno, koncesiju iz stavka 3. ovoga članka u slučaju da ukupni gospodarski učinci ne mogu ostvariti u roku 20 godina, lučka uprava može dati na rok do 30 godina, uz prethodnu suglasnost ministarstva.
- (8) Odlukom o koncesiji iz stavka 2. i stavka 3. ovoga članka lučka uprava dužna je predvidjeti način i rokove izmjene tarifa lučkih naknada.
- (9) Po dodjeli koncesije za obavljanje pojedine lučke djelatnosti iz članka 115. ovoga Zakona lučka uprava dužna je pratiti povećanje opsega obavljanja lučke djelatnosti te ukoliko se opseg obavljanja povećao za najmanje 30% od trenutka dodjele, analizirati kvalitetu pružanja usluge ima mogućnost uvođenja novog pružatelja usluga, a radi povećanja konkurentnosti luke i poticanja tržišta.

Članak 122.

- (1) Pravo obavljanja pomoćnih lučkih djelatnosti i ostalih gospodarskih djelatnosti koje ne zahtijevaju gradnju i/ili korištenje objekata lučke nadgradnje i podgradnje stječe se na temelju dozvola koje daje nadležna lučka uprava.
- (2) Dozvola za obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti i ostalih gospodarskih djelatnosti daje se na razdoblje do tri godine i može se obnavljati.
- (3) Postupak i kriteriji za davanje dozvola te kriteriji za određivanje visine naknade za izdane dozvole propisuju se općim aktom nadležne lučke uprave.

Članak 123.

- (1) Na sva pitanja koja se odnose na koncesije u lukama otvorenim za javni promet od osobitoga (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, koja nisu uređena u ovom poglavlju, odgovarajuće se

primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

3. LUKE ŽUPANIJSKOG I LOKALNOG ZNAČAJA I GRADSKE LUKE

Županijska lučka uprava

Članak 124.

(1) U jedinici područne (regionalne) samouprave radi upravljanja i korištenja luka otvorenih za javni promet koje su od županijskog i lokalnog značaja, osniva se jedna županijska lučka uprava, koja može imati ispostave.

(2) Iznimno, kada je u jedinici područne (regionalne) samouprave osnovano više županijskih lučkih uprava, iste mogu nastaviti s radom, ukoliko masa sredstava za plaće zaposlenih u toj županijskoj lučkoj upravi, uključujući i naknade članova Upravnog vijeća, iznosi manje od 20% prihoda od obavljanja djelatnosti iz članka 126. stavka 2. točaka 5. i 7. ostvarenih u prethodnoj godini.

(3) Osnivač lučke uprave dužan je svake godine pratiti ispunjavanje kriterija iz stavka 2. ovoga članka te po utvrđenju neudovoljavanja pojedine županijske lučke uprave propisanom kriteriju istu ustrojiti kao ispostavu.

(4) Osnivač lučke uprave je predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave.

(5) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave donosi odluku o osnivanju lučke uprave, koja sadrži obuhvat lučkog područja.

(6) Ministar daje prethodnu suglasnost na obuhvat lučkog područja iz stavka 5. ovoga članka.

Gradska lučka uprava

Članak 125.

(1) Na području velikog grada može se radi upravljanja i korištenja luke otvorene za javni promet osnovati jedna gradska lučka uprava

(2) Lučko područje gradske luke ne može obuhvatiti dio lučkog područja luke otvorene za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatske

(3) Osnivač lučke uprave je predstavničko tijelo velikog grada.

(4) Predstavničko tijelo velikog grada donosi odluku o osnivanju lučke uprave, koja sadrži obuhvat lučkog područja.

(5) Ministar daje prethodnu suglasnost na obuhvat lučkog područja iz stavka 3. ovoga članka.

Djelatnosti županijske i gradske lučke uprave

Članak 126.

(1) Djelatnost lučke uprave je upravljanje i korištenje luka otvorenih za javni promet od županijskog i lokalnog značaja i gradskih luka.

(2) Djelatnosti županijske i gradske lučke uprave su:

1. građenje, održavanje, upravljanje, zaštita i unapređenje lučkog područja;
2. građenje i održavanje lučke podgradnje i nadgradnje;

3. osiguravanje trajnog i nesmetanog obavljanja lučkog prometa, tehničko-tehnološkog jedinstva i sigurnosti lučkog područja za plovidbu;
4. provođenje reda u luci;
5. pružanje osnovnih lučkih djelatnosti i to:
 - a) privez i odvez plovnih i plutajućih objekata i hidroaviona;
 - b) ukrcaj i iskrcaj putnika uz upotrebu lučke prekrcajne opreme;
 - c) prihvat i usmjeravanje vozila u svrhu ukrcaja i iskrcaja motornih vozila uz upotrebu lučke prekrcajne opreme;
 - d) prihvat i otprema svih vrsta otpada s pomorskih objekata;
 - e) usluga dizanja i spuštanja plovnih objekata u more.
6. usklađivanje i nadzor rada koncesionara na lučkom području;
7. davanje koncesija, odobrenja i dozvola;
8. obavljanje drugih poslova utvrđenih ovim Zakonom.

Tijela županijske i gradske lučke uprave

Članak 127.

- (1) Tijela županijske lučke uprave i gradske lučke uprave su: Upravo vijeće i ravnatelj.
- (2) Unutarnje ustrojstvo lučke uprave uređuje se statutom županijske lučke uprave, u skladu s ovim Zakonom i odlukom o osnivanju.

Upravno vijeće

Članak 128.

- (1) Upravno vijeće upravlja županijskom i gradskom lučkom upravom.
- (2) Upravno vijeće:
 1. donosi statut lučke uprave i odlučuje o njegovim promjenama;
 2. donosi trogodišnji program i plana razvoja luka na lučkom području lučke uprave;
 3. donosi financijski plan lučke uprave i prihvaća godišnji obračun uz suglasnost ministra;
 4. donosi lučke tarife;
 5. daje koncesije za gospodarsko korištenje;
 6. daje odobrenja za posebnu upotrebu;
 7. daje dozvole za obavljanje gospodarskih djelatnosti;
 8. imenuje i razrješava ravnatelja;
 9. donosi opće akte;
 10. osniva stručna povjerenstva za koncesije;
 11. osniva radna tijela za obavljanje i praćenje poslova iz njegova djelokruga rada, te imenuje i razrješava njihove članove;
 12. obavlja i druge poslove u skladu sa ovim Zakonom i statutom županijske lučke uprave.
- (3) Upravno vijeće donosi statut lučke uprave iz članka 124. ovoga Zakona uz prethodnu suglasnost predstavničkog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave, a statut lučke uprave iz članka 125. ovoga Zakona uz suglasnost predstavničkog tijela velikog grada.

(4) Upravno vijeće donosi trogodišnji program i plan razvoja luka uz prethodnu suglasnost predstavničkog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave, a na temelju Strateškog plana iz članka 88. ovoga Zakona.

Članak 129.

(1) Upravno vijeće lučke uprave iz članka 124. ovoga Zakona ima pet članova od kojih četiri imenuje župan, a jednog člana Upravnog vijeća imenuje ministar iz redova nadležne lučke kapetanije.

(2) Predsjednika i dva člana Upravnog vijeća lučke uprave iz članka 124. ovoga Zakona imenuje župan samostalno, a jednog člana na prijedlog svih jedinica lokalne samouprave na području županije, odnosno predstavnika svih jedinica lokalne samouprave na području pod upravljanjem te županijske lučke uprave.

(3) Upravno vijeće lučke uprave iz članka 125. ovoga Zakona ima pet članova četiri člana Upravnog vijeća imenuje gradonačelnik, a jednog člana Upravnog vijeća imenuje ministar iz redova nadležne lučke kapetanije.

(4) Predsjednika i dva člana Upravnog vijeća lučke uprave iz članka 125. ovoga Zakona imenuje gradonačelnik samostalno, a jednog člana na prijedlog župana.

(5) Prava i obveze članova Upravnog vijeća, način njihova rada i donošenja odluka propisuju se statutom i općim aktima županijske i gradske lučke uprave.

(6) Županijska skupština može raspustiti Upravno vijeće lučke uprave koja upravlja lučkom upravom iz članka 124. ovoga Zakona na prijedlog župana:

1. ako ne donese trogodišnji program i plana razvoja luke,
2. ako godišnji plan i program rada i razvoja luke ne budu prihvaćeni ili se ne ostvaruju,
3. u drugim naročito opravdanim slučajevima.

(7) Predstavničko tijelo velikog grada može raspustiti Upravno vijeće lučke uprave koja upravlja lučkom upravom iz članka 125. ovoga Zakona na prijedlog gradonačelnika:

1. ako ne donese trogodišnji program i plana razvoja luke,
2. ako godišnji plan i program rada i razvoja luke ne budu prihvaćeni ili se ne ostvaruju,
3. u drugim naročito opravdanim slučajevima.

Ravnatelj

Članak 130.

(1) Poslovodni i stručni voditelj lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona je ravnatelj.

(2) Ravnatelj organizira i vodi poslovanje lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona, predstavlja i zastupa i odgovoran je za zakonitost rada lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona.

(3) Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću, ministru i osnivaču.

Članak 131.

(1) Ravnatelj:

1. izvršava opće akte i druge odluke Upravnog vijeća te prati njihovu provedbu;
2. predlaže Upravnom vijeću opće akte;
3. predlaže Upravnom vijeću trogodišnji program i plan razvoja luka na cjelovitom lučkom području županijske lučke uprave;
4. predlaže Upravnom vijeću financijski plan lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona i podnosi mu godišnji obračun;
5. ustrojava stručne službe lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona;
6. odlučuje o zasnivanju i prestanku radnog odnosa;
7. usklađuje rad koncesionara na lučkom području lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona;
8. obavlja druge poslove u skladu s ovim Zakonom, statutom i općima aktima lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona.

Članak 132.

(1) Ravnatelja na temelju javnog natječaja, na prijedlog natječajne komisije, imenuje Upravno vijeće po dobivanju suglasnosti ministra.

(2) Za ravnatelja se može imenovati osoba koja ispunjava uvjete propisane statutom lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona.

(3) Mandat ravnatelja je četiri godine.

(4) Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

(5) Postupak imenovanja ravnatelja detaljnije se utvrđuje statutom lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona.

(6) Ravnatelj s predsjednikom Upravnog vijeća koje upravlja lučkom upravom iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona sklapa ugovor o radu.

Članak 133.

(1) Ravnatelj može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan.

(2) Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja:

1. ako je ravnatelj sam zatraži razrješenje u skladu s ugovorom o radnom odnosu,

2. ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima ili propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka ugovora o radu,

3. ako ravnatelj ne postupa po propisima ili općim aktima županijske lučke uprave, ili neosnovano ne izvršava odluke Upravnog vijeća ili postupa protivno njima,

4. ako ravnatelj prouzroči lučkoj upravi veću štetu ili ako zanemaruje ili nesavjesno obavlja svoje dužnosti tako da su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti lučke uprave.

(3) Ako Upravno vijeće ne postupi prema odredbi stavka 2. ovoga članka, ravnatelja će razriješiti ministar.

(4) Ako ne da suglasnost na financijski plan lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona ministar će predložiti Upravnom vijeću da razriješi ravnatelja.

(5) Prije donošenja odluke o razrješenju, ravnatelju se mora dati mogućnost da se izjasni o razlozima za razrješenje.

Financiranje županijske i gradske lučke uprave

Članak 134.

(1) Prihodi lučke uprave iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona jesu:

1. lučke tarife,
2. naknada od koncesija i odobrenja na lučkom području
3. naknada od dozvola na lučkom područje
4. sredstva iz proračuna osnivača,
5. ostali prihodi u skladu sa Zakonom.

(2) Sredstvima osiguranim u proračunu osnivača i državnom proračunu lučka uprava iz članaka 124. i 125. ovoga Zakona može financirati samo izgradnja i održavanje lučke podgradnje.

(3) Ostala sredstva iz stavka 1. ovoga članka pripadaju u cijelosti lučkoj upravi na čijem području se ubiru i namijenjena su za:

1. izgradnju i održavanje lučke nadgradnje i podgradnje,
2. opremanje luke opremom za zaštitu mora od onečišćenja s brodova,
3. održavanje dubine u luci i na sidrištu luke,
4. troškove poslovanja lučke uprave.

Lučke tarife

Članak 135.

(1) Lučka uprava naplaćuje jedinstvenu lučku tarifu koja se sastoji od lučke pristojbe i lučke naknade za pruženu uslugu.

(2) Lučke tarife javno se objavljuju na oglasnoj ploči i internetskim stranicama nadležne lučke uprave, u skladu s njenim općim aktima.

(3) Lučke tarife stupaju na snagu istekom osmog dana od dana objave u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(4) Lučke tarife ne plaćaju hrvatski ratni brodovi i brodice te hrvatski javni brodovi i brodice.

(5) Kriterije za određivanje iznosa lučkih tarifa i najviše iznose lučkih tarifa propisuje ministar.

Članak 136.

(1) Lučke tarife plaćaju se na temelju naloga za plaćanje lučke pristojbe.

(2) Nalog za plaćanje lučke tarife je ovršna isprava.

(3) Nalog za plaćanje lučke tarife sadrži nalog obvezniku plaćanja lučke tarife da utvrđeni iznos tarife u određenom roku uplati na račun lučke uprave, kao i nalog Financijskoj agenciji za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima obveznika plaćanja lučke pristojbe sa svih njegovih računa i

oročenih novčanih sredstava prema odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, u slučaju ako obveznik ne plati dužnu tarifu.

(4) Na provedbu ovrhe naloga za plaćanje lučke tarife na odgovarajući način primjenjuju se odredbe zakona koji uređuje ovrhu.

Koncesije i dozvole

Članak 137.

(1) Lučka uprava iznimno daje koncesiju na lučkom području u postupku propisanom ovim Zakonom.

(2) Koncesija se može dati isključivo za gradnju i gospodarsko korištenje novih objekata podgradnje i nadgradnje na razdoblje do 20 godina.

(3) Za gradnju komunalne i druge infrastrukture koja je u javnom interesu te građevina koje su u njihovoj funkciji, a kako je definirano u iz članku 69. stavka 1. ovoga Zakona lučka uprava daje koncesije u postupku predviđenom za koncesije na zahtjev, a na razdoblje do 20 godina.

(4) Lučka uprava će brodarima koji obavljaju linijski obalni putnički pomorski promet na zahtjev dodijeliti koncesiju za postavljanje i/ili gospodarsko korištenje objekta za prodaju karata, u postupku propisanom člankom 70. ovoga Zakona.

(5) Koncesiju iz stavka 2. lučka uprava može, uz prethodnu suglasnost ministarstva, dati na razdoblje najdulje do 30 godina.

(6) Odlukom o koncesiji iz stavka 2. ovoga članka lučka uprava dužna je propisati najviše iznose lučkih tarifa koju je koncesionar ovlašten naplaćivati za usluge pružene na koncesioniranom lučkom području te predvidjeti način i rokovi izmjene tarifa lučkih naknada.

Članak 138.

(1) Pravo obavljanja pomoćnih lučkih djelatnosti i ostalih gospodarskih djelatnosti koje ne zahtijevaju gradnju i/ili korištenje objekata lučke nadgradnje i podgradnje stječe se na temelju dozvola koje daje nadležna lučka uprava.

(2) Dozvola za obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti daje se na razdoblje do tri godine i može se obnavljati.

(3) Ako je broj dozvola ograničen lučka uprava donosi odluku o raspisivanju javnog natječaja za davanje dozvola na lučkom području.

(4) Postupak i kriteriji za davanje dozvola te kriteriji za određivanje visine naknada za izdane dozvole propisuju se općim aktom nadležne lučke uprave.

Dijelovi luka županijskog i lokalnog značaja i gradskih luka

Članak 139.

(1) Luke županijskog i lokalnog značaja i gradske luke moraju imati operativni dio luke i komunalni dio luke, a mogu imati ukoliko ima prostora i potrebe sportski i nautički dio luke te iskrcajno mjesto za ribarska plovila.

(2) Pri određivanju namjene pojedinog djela luke županijskog i lokalnog značaja i gradske luke osigurava se prvenstveno operativni dio luke, a potom komunalni dio luke.

(3) U lukama županijskog i lokalnog značaja i gradskim lukama može se odrediti nautički dio luke samo ako je u cijelosti zadovoljena javna funkcija luke osiguravanjem operativnog i komunalnog dijela luke.

(4) U lukama županijskog značaja i gradskim lukama mora se osigurati operativni dio luke prikladan za potrebe linijskog obalnog pomorskog prometa.

Članak 140.

(1) Operativni dio luke je dio luke namijenjen pristajanju brodova u javnom prijevozu u linijskom obalnom pomorskom prometu, brodova i brodica koji prevoze teret radi ukrcaja i iskrcaja te brodova, jahti ili brodica za povremeni prijevoz putnika.

Članak 141.

(1) Komunalni dio luke je dio luke namijenjen za stalni vez brodova, jahti ili brodica i na kojem se u pravilu ne obavljaju gospodarske djelatnosti.

(2) U komunalnom dijelu luke za korištenje veza lučka uprava sklapa ugovor o stalnom vezu, a prvenstvo na dobivanje veza imaju:

1. vlasnici plovnih objekata koji imaju prebivalište ili sjedište na području jedinice lokalne samouprave, i plovni objekt je upisan na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave nadležne za tu luku, u svrhu obavljanja gospodarske djelatnosti

2. vlasnici plovnih objekata koji imaju prebivalište na području jedinice lokalne samouprave, i plovni objekt je upisan na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave nadležne za tu luku, u svrhu sporta i razonode,

3. vlasnici plovnih objekata čiji se plovni objekti pretežito nalaze na tom području i upisani su kod nadležne lučke kapetanije ili ispostave toga područja, s tim da je vlasnik toga plovnog objekta ujedno i vlasnik nekretnine na istom području.

(3) Prilikom dodjele pojedinog veza na komunalnom dijelu luke potrebno je voditi brigu o dužini i namjeni plovila, te ista plovila prema tim kriterijima i grupirati.

Članak 142.

(1) Nautički dio luke je dio luke namijenjen za vez brodova, jahti ili brodica koji ne traje dulje od mjesec dana.

(2) Nautički dio luke može se koristiti i za vez brodova, jahti ili brodica u zimovanju.

(3) Zimovanje, u smislu ovoga Zakona, jest neprekinuti boravak plovnog objekta u luci izvan nautičke sezone koje ne može trajati dulje od osam mjeseci.

Članak 143.

(1) Sportski dio luke je dio luke namijenjen za vez, dizanje i spuštanje brodica i jahti, te ostalih plovila za sportska natjecanja, a koja su u vlasništvu sportskih udruga, te korištenje suprastrukture za pohranjivane tih plovila i opreme za sport.

(2) Za sportski dio luke lučka uprava će dodijeliti zatečenim sportskim udrugama odobrenje za posebnu upotrebu.

Članak 144.

(1) Kriterije za određivanje namjene pojedinih dijelova luke županijskog i lokalnog značaja i gradskih luka te uvjete za njihovo korištenje propisuje ministar.

(2) Obuhvat i namjenu pojedinih dijelova luke županijskog i lokalnog značaja sukladno kriterijima iz stavka 1. ovoga članka određuje županijska lučka uprava pravilnikom o redu u luci.

(3) Obuhvat i namjenu pojedinih dijelova gradske luke sukladno kriterijima iz stavka 1. ovoga članka određuje gradska lučka uprava pravilnikom o redu u luci

Članak 145.

(1) Na sva pitanja koja se odnose na luke otvorene za javni promet od županijskog i lokalnog značaja i gradske luke, koja nisu uređena u ovom poglavlju, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o lukama otvorenim za javni promet od osobitog (međunarodnog) značaja za Republiku Hrvatsku.

GLAVA III – LUKA POSEBNE NAMJENE

1. PODJELA LUKA POSEBNE NAMJENE

Članak 146.

(1) Luka posebne namjene može biti:

1. vojna luka.
2. brodogradilišna luka;
3. industrijska luka;
4. ribarska luka;
5. luka nautičkog turizma;
6. sportska luka;
7. luka za opskrbu plovnih objekata gorivom.

Vojna luka

Članak 147.

(1) Vojna luka je luka posebne namjene koja se koristi samo za vojne namjene, u svrhu pristajanja, sidrenja i zaštite hrvatskih ratnih brodova i hrvatskih javnih brodova, u skladu s posebnim zakonom.

(2) Lukom iz stavka 1. ovoga članka upravlja ministarstvo nadležno za

poslove obrane.

(3) Odluku o osnivanju luke posebne namjene, utvrđivanju granice lučkog područja vojne luke te uvjetima i načinu upotrebe donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra obrane.

(4) Iznimno Vlada Republike Hrvatske može odobriti uplovljavanje u vojne luke i trgovačkih brodova radi osiguranja opskrbe vojnih postrojbi ili osiguranja robnih rezervi ili drugih potreba od značaja za sigurnost zemlje.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka ministarstvo nadležno za poslove obrane mora osigurati da luka udovoljava svim standardima sigurnosti plovidbe, sigurnosne zaštite i zaštite mora od onečišćenja s brodova propisanih međunarodnim i nacionalnim propisima za luke otvorene za međunarodni promet.

Brodogradilišna luka

Članak 148.

(1) Brodogradilišna luka je luka koja je namijenjena obavljanju gospodarskih djelatnosti koje su u funkciji gradnje, popravka i održavanja pomorskih objekata.

(2) Koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra za brodogradilišnu luku može se dati samo gospodarskim subjektima koji su registrirani za obavljanje brodograđevne djelatnosti.

Industrijska luka

Članak 149.

(1) Industrijska luka je luka namijenjena ukrcaju, iskrcaju, prekrcaju i skladištenju ili daljnjem transportu tereta kojeg koncesionar koristi za proizvodnju i/ili obradu i/ili preradu u obavljanju registrirane djelatnosti.

Ribarska luka

Članak 150.

(1) Ribarska luka je luka namijenjena ukrcaju, iskrcaju, prekrcaju i skladištenju ulova ribe i drugih morskih organizama ili njihovih proizvoda iz gospodarskog ribolova na moru.

(2) Ribarsku luku mogu koristiti samo ribarski brodovi i ribarske brodice.

(3) Koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra za ribarsku luku može se dati, samo gospodarskim subjektima i zajednicama tih subjekata, koji su upisani u Registar subjekta u ribarstvu sukladno zakonu kojim se uređuje morsko ribarstvo.

Luka nautičkog turizma

Članak 151.

(1) Luka nautičkog turizma je luka koja služi za prihvat i smještaj plovila, te je opremljena za pružanje usluga korisnicima i plovilima. U poslovnom, građevinskom i funkcionalnom pogledu čini jedinstvenu cjelinu.

Sportska luka

Članak 152.

(1) Sportska luka je luka namijenjena pristajanju, čuvanju i održavanju brodica i jahti te objekata i opreme za sport.

(2) Upravljanje sportskom lukom daje se pravnim osobama u sustavu sporta, neovisno o njihovom organizacijskom obliku koji se bave sportovima na ili u moru i koji imaju aktivne natjecatelje u najmanje tri uzrasne kategorije.

(3) Koncesionar koji je dobio koncesiju za sportsku luku dužan je ostvarenu dobit namjenski koristiti za razvoj sporta i održavanje i unapređenje lučke infrastrukture.

Luka za opskrbu plovnih objekata gorivom

Članak 153.

(1) Luka za opskrbu plovnih objekata je luka posebne namjene namijenjena pristajanju i opskrbi gorivom plovnih objekata i opskrbi gorivom same luke, a po svom smještaju predstavlja zasebnu lučku cjelinu.

Potkoncesija i sporedne djelatnosti u lukama posebne namjene

Članak 154.

(1) Ugovorom o koncesiji za luku posebne namjene odrediti će se osnovne djelatnosti u luci posebne namjene.

(2) Osnovne djelatnosti ne mogu se dati u potkoncesiju niti obavljati od strane trećih osoba.

(3) Sporedne djelatnosti obavljaju se na temelju zaključenog ugovora o obavljanju sporedne djelatnosti s koncesionarom, te je koncesionar o takvom ugovoru dužan izvijestiti davatelja koncesije.

(4) Za obavljanje sporednih djelatnosti kada je potrebno isključivo korištenje infrastrukture dijela lučkog područja koncesionar je dužan sklopiti ugovor o potkoncesiji uz suglasnost davatelja koncesije.

2. PRESTANAK KONCESIJE ZA LUKU POSEBNE NAMJENE

Članak 155.

(1) Prestankom koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra za luku posebne namjene prestaje pravo gospodarskog korištenja luke posebne namjene.

(2) Iznimno od odredbe iz stavka 1. ovoga članka, luka posebne namjene može se odlukom davatelja koncesije privremeno dati na gospodarsko korištenje dotadašnjem koncesionaru prema istim uvjetima iz ugovora o koncesiji, ako je već započeo postupak davanja koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra za luku posebne namjene na dotadašnjem lučkom području, koji u trenutku prestanka koncesije još nije dovršen.

(3) Pravo iz stavka 2. ovoga članka traje do dovršetka postupka davanja koncesije, a najdulje godinu dana i ne može se obnoviti.

(4) Ako je koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra za luku posebne namjene prestala izvan okolnosti iz stavka 2. ovoga članka, davatelj koncesije dužan je radi osiguranja sigurnosti, a prema uvjetima iz stavka 2. i 3. ovoga članka luku posebne namjene privremeno dati na gospodarsko korištenje teritorijalno najbližoj nadležnoj lučkoj upravi.

GLAVA IV. – SIDRIŠTE

Prirodno morsko sidrište

Članak 156.

(1) Prirodno morsko sidrište je dio morskog akvatorija potpuno očuvanih prirodnih karakteristika, a služi za sigurno sidrenje i označeno je na nautičkim kartama i službenim pomorskim publikacijama.

(2) Prirodno sidrište je u općoj upotrebi te se sidrenje ne može naplaćivati.

(3) Za vrijeme boravka na sidrištu zabranjeno je bacanje i ispuštanje u more krutog i tekućeg otpada kao i sanitarnih voda.

Nautičko sidrište

Članak 157.

(1) Nautičko sidrište je dio morskog akvatorija, planiran dokumentima prostornog uređenja koji je opremljen s napravama za sidrenje i gospodarski se koristi.

(2) Granice nautičkog sidrišta određuju se odlukom o koncesiji vodeći računa o nesmetanoj plovidbi i nesmetanom pristupu obali.

(3) Granice nautičkog sidrišta moraju biti vidno i javno označene plutačama crvene boje najmanjeg promjera 30 cm.

(4) Koncesionar nautičkog sidrišta odgovara za sigurnost i red na sidrištu, dužan je prihvatiti komunalni otpad s plovila, a može pružati i ostale usluge nautičarima sukladno ugovoru o koncesiji i ovom Zakonu.

(5) Na ostala pitanja koja se odnose na sidrišta, a nisu uređena ovim člankom primjenjuju se odgovarajuće odredbe ovoga Zakona kojima se uređuju morske luke.

GLAVA IV. – PRIVEZIŠTE

Članak 158.

(1) Privezište je izdvojeni i samostalni infrastrukturni objekt (ponton, gat, mol, riva, i sl.) i dio morskog akvatorija izvan lučkog područja koji služi za vez plovnih objekata, a gospodarski se koristi na temelju koncesije sukladno ovom Zakonu i koje ne može biti dulje od 50 metara upotrebljive obale.

(2) Na privezištu se ne mogu pružati usluge opskrbe plovila (voda, električna energija, gorivo i sl), plaća se naknada za vez, a koncesionar je dužan prihvatiti komunalni otpad s plovila.

(3) Na ostala pitanja koja se odnose na privezišta, a nisu uređena ovim člankom primjenjuju se odgovarajuće odredbe ovoga Zakona kojima se uređuju morske luke.

Servisno privezište

Članak 159.

(1) Servisno privezište je samostalni infrastrukturni objekt (ponton, gat, riva, mol) ne dulji od 50 metara upotrebljive obale opremljene opremom za dizanje i spuštanje odnosno izvlačenje plovila na koji se naslanja kopneni dio privezišta maksimalne površine 1000 metara četvornih i dio morskog akvatorija, a koje služi obavljanju djelatnosti servisiranja plovnih objekata, te je namijenjeno za pristajanje plovila radi servisa i gospodarski se koristi na temelju koncesije sukladno ovom Zakonu.

(2) Na ostala pitanja koja se odnose na servisnog privezišta, a nisu uređena ovim člankom primjenjuju se odgovarajuće odredbe ovoga Zakona kojima se uređuju morske luke.

GLAVA VI. – RED U LUCI

Članak 160.

(1) Tijelo koje upravlja lukom dužno je i ovlašteno održavati red u luci.

(2) Red u luci je skup pravila kojima se uređuju uvjeti i način upotrebe i korištenja luke, način odvijanja lučkog prometa te uvjete uplovljavanja, pristajanja, vezivanja, premještaja, sidrenja i isplovljavanja plovnih objekata i hidroaviona, namjena pojedinih dijelova luke te mjesto, opseg i način obavljanja lučkih djelatnosti, kao i način kontrole nad obavljanjem tih radnji, a koji nisu uređeni drugim propisima koji se odnose na sigurnost plovidbe.

(3) U putničkom dijelu luke pod redom u luci smatra se i obilježavanje lučkog područja u cilju usmjeravanja putnika i vozila te organizacija ulaska i prolaska putnika i vozila kroz lučko područje.

(4) Red u luci propisuje se pravilnikom koji donosi tijelo koje upravlja lukom uz prethodnu suglasnost lučke kapetanije.

(5) Pravilnikom iz stavka 3. ovoga članka može se propisati red u dvije ili više luka ako njima upravlja isto tijelo.

(6) Pravilnik iz stavka 3. ovoga članka sastoji se od tekstualnog i grafičkog dijela i javno se objavljuje.

(7) Pravilnik o redu u vojnoj luci donosi ministar nadležan za poslove obrane uz suglasnost ministra.

Članak 161.

- (1) Nadzor nad provedbom lučkog reda u lukama otvorenim za javni promet obavljaju lučki redari.
- (2) Lučke redare zapošljava i ovlašćuje nadležna lučka uprava koja je dužna osigurati dovoljan broj lučkih redara, a najmanje jednoga u svakoj luci, za provedbu lučkog reda.
- (3) U provedbi lučkog reda lučki redari su ovlašteni:
 1. rješenjem narediti fizičkim osobama, fizičkim osobama obrtnicima i pravnim osobama radnje u svrhu održavanja reda u luci;
 2. rješenjem narediti osobi koja onečišćuje more ili taloži otpatke da odmah prekine onečišćenje ili ukloni otpatke;
 3. narediti uklanjanje plovnih objekata, protupravno postavljenih predmeta, objekata, uređaja i reklama i reklamnih panoa;
 4. zabraniti obavljanje radova;
 5. zabraniti uporabu lučkih objekata, uređaja i naprava ukoliko postoje nedostaci sve dok se oni ne uklone;
 6. narediti vraćanje lučke površine u prvobitno stanje;
 7. izreći novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja i izdati potvrdu o istoj;
 8. izdati obavezni prekršajni nalog;
 9. pokrenuti prekršajni postupak.
- (4) Ako fizičke osobe, fizičke osobe obrtnici ili pravne osobe ne postupe po nalogu lučkog redara, potrebne radnje obaviti će se na njihov trošak putem treće osobe.
- (5) Protiv rješenja lučkog redara iz stavka 3. točke 1. i točke 2. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu odnosno tijelu u županiji nadležnom za pomorstvo ovisno o značaju luke otvorene za javni promet u roku od 15 dana od dana primitka rješenja.
- (6) Žalba protiv rješenja iz stavka 3. točke 1. i točke 2. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.
- (7) Rješenje iz stavka 3. točke 1. i 2. ovoga članka može se donijeti i usmeno kad je potrebno poduzeti hitne mjere radi osiguranja sigurnosne zaštite luke te radi otklanjanja neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi ili imovinu veće vrijednosti.
- (8) Na oblik, sadržaj i postupak izdavanja rješenja iz stavka 3. točke 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se odredbe zakona koji uređuje opći upravni postupak.

Članak 162.

- (1) Nadzor nad provedbom lučkog reda u lukama posebne namjene, osim vojnih luka, obavlja koncesionar.
- (2) Koncesionar je dužan osigurati da se fizičke i pravne osobe koje koriste luku posebne namjene pridržavaju lučkog reda.
- (3) Ako se fizičke i pravne osobe koje koriste luku posebne namjene ne pridržavaju lučkog reda, koncesionar, odnosno ovlaštenik posebne upotrebe

dužan im je otkazati pružanje usluge i zatražiti da napuste luku i o tome obavijestit lučku kapetaniju.

NAKNADA ŠTETE NA POMORSKOM DOBRU

Članak 163.

- (1) Tko počini štetu na prostoru pomorskog dobra dužan ju je nadoknaditi.
- (2) Pod štetom se podrazumijeva imovinska i neimovinska šteta.
- (3) Odgovornost za prouzročenu štetu i njezino popravljjanje prosuđuje se po pravilima zakona koji uređuje obvezne odnose.

DIO ČETVRTI – NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

GLAVA I. – OPĆE ODREDBE

Članak 164.

- (1) Nadzor nad provedbom ovoga Zakona ostvaruje se kao upravni nadzor, inspekcijski nadzor i nadzor izvršenja obveza preuzetih ugovorom o koncesiji.

Članak 165.

- (1) Nadzor na provedbom ovoga Zakona obuhvaća nadzor fizičkih i pravnih osoba koje upotrebljavaju, odnosno koriste pomorsko dobro, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te nadležnih lučkih uprava.

Članak 166.

- (1) Nadzor nad vojnim lukama obavlja se u skladu s posebnim propisima koji uređuju ustrojstvo i djelokrug rada ministarstva nadležnog za poslove obrane.

GLAVA II. – UPRAVNI NADZOR

Članak 167.

- (1) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona obavljaju uredi državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave i Ministarstvo sukladno posebnom zakonu koji uređuje upravi nadzor.
- (2) U provedbi upravnog nadzora tijela iz stavka 1. ovoga članka nadziru provedbu ovoga Zakona i drugih propisa, zakonitost rada i postupanja te općih akata tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, nadležnih lučkih uprava te fizičkih i pravnih osoba koje upravljaju lukama posebne namjene.

Članak 168.

(1) Upravni nadzor tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, provode uredi državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave i Ministarstvo.

(2) Upravni nadzor županijskih lučkih uprava te pravnih i fizičkih osoba koje upravljaju lukama posebne namjene regionalnog značaja provode nadležni uredi u jedinici područne (regionalne) samouprave, uredi državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave i Ministarstvo.

(3) Upravni nadzor lučkih uprava koje upravljaju lukama od osobitog (međunarodnoga) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku, pravnih i fizičkih osoba koje upravljaju lukama posebne namjene državnog značaja provodi Ministarstvo.

GLAVA III. – INSPEKCIJSKI NADZOR

Članak 169.

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona provode inspektori sigurnosti plovidbe i ovlaštene djelatnici Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori).

(2) U provedbi inspekcijskog nadzora provodi se izravan uvid u opće i pojedinačne akte, uvjete i način rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba te poduzimaju Zakonom i drugim propisima predviđene mjere da se ustanovljeno stanje i poslovanje uskladi sa Zakonom i drugim propisima.

Članak 170.

- (1) Poslovi inspekcijskog nadzora obuhvaćaju osobito:
1. nadzor nad stanjem objekata na pomorskom dobru;
 2. nadzor nad održavanjem reda u luci;
 3. nadzor nad gospodarskim korištenjem pomorskog dobra;
 4. nadzor nad posebnom upotrebom pomorskog dobra;
 5. nadzor nad građenjem na pomorskom dobru;
 6. nadzor nad općom upotrebom pomorskog dobra.

Članak 171.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora iz članka 169. ovoga Zakona i ovlastima iz drugih posebnih propisa inspektori ovlaštene su fotografirati ili snimiti osobe, pregledati, fotografirati ili snimiti zgrade, objekte, poslovne prostorije i druge prostorije i prostore; luke; privremena radilišta; izvođenje radova, objekte namijenjene za rad s pripadajućim prostorima, prostorijama i instalacijama; proizvode, uređaje, opremu, sredstva rada, vozila, poslovne knjige, registre, dokumente, ugovore, isprave i drugu poslovnu dokumentaciju koja omogućuje uvid u poslovanje pravne i fizičke osobe te obavljati i druge radnje u skladu s drugim propisom.

(2) Inspektor je ovlašten u postupku nadzora zatražiti i pregledati isprave na temelju kojih se može utvrditi identitet osobe, a osobe koje podliježu nadzoru dužne su na zahtjev inspektora dati mu takvu ispravu na uvid.

(3) Prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora inspektor može uzimati izjave od predstavnika nadziranih pravnih i fizičkih osoba te izjave svjedoka.

Članak 172.

(1) O početku obavljanja nadzora inspektor će obavijestiti odgovornu osobu nadzirane pravne osobe i fizičku osobu, ako je dostupna, osim ako smatra da bi obavještanje umanjilo učinkovitost nadzora.

(2) O obavljenom inspekcijskom nadzoru inspektor je dužan sastaviti zapisnik.

Članak 173.

(1) Pravne i fizičke osobe koje podliježu nadzoru inspektora dužne su mu omogućiti obavljanje nadzora sukladno odredbi članka 171. ovoga Zakona i osigurati mu uvjete za neometan rad.

(2) Smatra se da nadzirana pravna ili fizička osoba nije omogućila obavljanje nadzora iz stavka 1. ovoga članka i u slučaju ako u roku koji je aktom odredio inspektor ne osigura uvid u traženu poslovnu dokumentaciju ako je posjeduje i druge isprave potrebne za utvrđivanje činjeničnog stanja u započetom nadzoru.

(3) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su na traženje inspektora privremeno obustaviti poslovanje nadziranog objekta, odnosno obavljanje djelatnosti za vrijeme inspekcijskog nadzora ako inspektor ne bi mogao na drugi način obaviti inspekcijski nadzor ili utvrditi činjenično stanje.

(4) Inspektor može od nadzirane pravne i fizičke osobe nakon obavljenog inspekcijskog nadzora tražiti izvršenje pojedine radnje u postupku radi potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i odrediti rok izvršenja te radnje.

Članak 174.

(1) Pravne i fizičke osobe dužne su na pisani zahtjev inspektora, u zatraženom roku, dostaviti ili pripremiti točne i potpune podatke, obavijesti i materijale koji su mu potrebni za obavljanje inspekcijskog nadzora.

Članak 175.

(1) Ako inspektor u obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon ili drugi propis, inspektor može:

1. narediti otklanjanje utvrđene nepravilnosti određujući rok u kojem se nepravilnost mora otkloniti;
2. privremeno oduzeti predmete;
3. izdati prekršajni nalog ili obavezni prekršajni nalog;
4. podnijeti optužni prijedlog;
5. zabraniti daljnju upotrebu i korištenje pomorskog dobra;

6. narediti uklanjanje posljedica koje su nastale upotrebom i korištenjem pomorskog dobra protivno njegovoj namjeni;
7. podnijeti kaznenu prijavu;
8. na mjestu počinjenja prekršaja naplatiti novčanu kaznu, sukladno propisima koji uređuju prekršaje;
9. poduzeti druge mjere, odnosno izvršiti druge radnje za koje je ovlašten ovim Zakonom, zakonom kojim se uređuju prekršaji i drugim propisima.

Članak 176.

(1) Inspektor može privremeno oduzeti predmete koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje prekršaja ili su nastali počinjenjem prekršaja, kad postoji opasnost da će se taj predmet ponovno upotrijebiti za počinjenje prekršaja ili kad može poslužiti kao dokaz u postupku. O poduzetoj radnji će staviti napomenu u zapisnik te primjerak zapisnika i potvrde priložiti uz optužni prijedlog.

Članak 177.

(1) Inspektor može donijeti usmeno rješenje i odmah narediti njegovo izvršenje u slučaju kada je potrebno spriječiti radnju zbog koje može nastati neposredna opasnost za život i zdravlje ljudi, životinjski i biljni svijet ili velika materijalna šteta.

Članak 178.

(1) Protiv rješenja inspektora ne može se podnijeti žalba, ali se može pokrenuti upravi spor.

GLAVA IV. – NADZOR IZVRŠENJA OBVEZA PREUZETIH UGOVOROM O KONCESIJI

Članak 179.

- (1) Nadzor nad izvršenjem obveza preuzetih ugovorom o koncesiji provodi davatelj koncesije i Ministarstvo.
- (2) U provedbi nadzora nad izvršenjem obveza preuzetih ugovorom o koncesiji provodi se izravan uvid u radnje poduzete u ispunjavanju uvjeta iz ugovora o koncesiji, izvršavanje ulaganja u pomorsko dobro prema ugovoru o koncesiji, održavanje i zaštita pomorskog dobra prema ugovoru o koncesiji te plaćanje naknade za koncesiju.

DIO PETI – PREKRŠAJI

Članak 180.

(1) Postupak o pomorskim prekršajima na pomorskom dobru utvrđenih ovim Zakonom vodi se po propisima koji uređuju prekršaje.

- (2) Lučke kapetanije odlučuju u prvom stupnju o pomorskim prekršajima iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Prekršajni postupak iz stavka 1. ovoga članka vodi Voditelj prekršajnog postupka.
- (4) Voditelja prekršajnog postupka iz stavka 3. ovoga članka može se imenovati za područje dvaju ili više lučkih kapetanija.
- (5) Ako se za pomorski prekršaj iz stavka 1. ovoga članka ne može odrediti mjesna nadležnost lučke kapetanije, prekršajni postupak u prvom stupnju vodi Lučka kapetanija Rijeka.

Članak 181.

- (1) Protiv odluka Voditelja prekršajnog postupka iz članka 180. ovoga Zakona odlučuje Visoki prekršajni sud.

Članak 182.

- (1) Voditelju prekršajnog postupka iz članka 180. stavka 3. ovoga Zakona može se odrediti zamjenik.
- (2) Voditelja prekršajnog postupka i njegovog zamjenika imenuje i razrješuje ministar na prijedlog lučkog kapetana iz redova stručnih djelatnika lučkih kapetanija, odnosno Ministarstva.
- (3) Zapisničara prekršajnog postupka imenuje lučki kapetan.
- (4) Voditelj prekršajnog postupka i njegov zamjenik mora biti diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom.

Članak 183.

- (1) Novčanom kaznom od 50.000,00 kuna do 250.000,00 kuna kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba:
 1. ako pomorsko dobro gospodarski koristi ili upotrebljava bez ugovora o koncesiji, odobrenja za posebnu upotrebu ili dozvole (članak 62., članak 47. i članak 44.);
 2. ako gradi ili izgradi objekt na pomorskom dobru bez koncesije ili odobrenja (članak 62. i članak 47.);
 3. ako se ne pridržava odredaba pravilnika o redu u luci kojeg donosi tijelo koje upravlja lukom (članak 160.);
 4. ako na lučkom području luke otvorene za javni promet obavlja radnje kojima se priječi redovito i nesmetano odvijanje pomorskog prometa (članak 90. stavak 2.)
 5. ako nasipavanjem mora proširuje kopno u more (članak 17.)
 6. ako osobama u nevolji zabrani pristup pomorskom dobru (članak 42.)
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna u pravnoj osobi.
- (3) Za prekršaj is stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 kuna do 125.000,00 kuna kaznit će se fizička osobu obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.
- (4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kn.

Članak 184.

(2) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba:

1. ako pomorsko dobro ne koristi u skladu s odobrenjem za posebnu upotrebu i ugovorom o koncesiji (članak 62. i članak 47.);

2. ako nasljednici fizičke osobe ili pravni slijednici pravne osobe koriste koncesiju bez potvrđivanja od strane davatelja koncesije (članak 67.);

3. ako koncesiju prenese ili dade u potkoncesiju bez suglasnosti odnosno odobrenja davatelja koncesije (članak 66. i članak 154.);

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 kuna do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(5) Za prekršaj is stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna do 50.000,00 kuna kaznit će se fizička osobu obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 185.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba:

(1) ako pomorsko dobro ne koristi u skladu s dozvolom, (članak 44.);

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 kuna do 5.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaj is stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna do 25.000,00 kuna kaznit će se fizička osobu obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 186.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 kuna do 50.000,00 kuna kaznit će se za pomorski prekršaj nadležna lučka uprava odnosno koncesionar ili ovlaštenik odobrenja:

1. ako ne donese pravilnik o redu u luci sukladno članku 160. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) ako ne objavi lučke tarife sukladno člancima 105. i 135. ovoga Zakona

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba lučke uprave, odnosno odgovorna osoba koncesionara, odnosno ovlaštenika odobrenja.

(4) Za prekršaj is stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna do 25.000,00 kuna kaznit će se fizička osobu obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 187.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za pomorski prekršaj pravna osoba:

1. ako inspektoru ne omogući obavljanje nadzora prema odredbama ovoga Zakona ili mu na bilo koji drugi način onemogući pregled ili ne osigura uvjete za neometan rad ili mu ne dostavi ili ne pripremi podatke, obavijesti i materijale u određenom roku ili mu dostavi ili pripremi netočne i nepotpune podatke, obavijesti i materijale (članak 171.);
 2. ako na zahtjev inspektora ne stavi na uvid javnu ispravu iz koje se može utvrditi njezin identitet (članak 171.).
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 30.000,00 kuna i odgovorna u pravnoj osobi.
 - (3) Za prekršaj is stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna do 25.000,00 kuna kaznit će se fizička osobu obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.
 - (4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 30.000,00 kn.

Članak 188.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se čelnik jedinice lokalne samouprave
1. ako ne poduzme potrebne radnje i/ili prešutno dozvoli nasipavanje i/ili gradnju bez ishoda potrebnih dozvola sukladno propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju za koje je znao odnosno morao znati na pomorskom dobru u općoj upotrebi, a sve u skladu s obavezom propisanom člankom 34. stavkom 1. ovoga Zakona
 2. ako ne osigura unos podataka u Upisnik koncesija sukladno članku 72. ovoga Zakona
 3. ako ne dostavlja podatke sukladno članku 73. ovoga Zakona

Članak 189.

- (1) Novčanom kaznom od 3.000,00 kuna do 15.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba koja ne poštuje propise kojima se uređuje red u luci: 1.000,00 do 5.000,00 kuna i odgovorna u pravnoj osobi.
1. ako onečišćuje more ili taloži otpatke;
 2. ako protupravno postavlja predmete, objekte, uređaje, reklame i reklamne panoje;
 3. ako koristi lučke objekte, uređaje i naprave za koje je utvrđeno da imaju nedostatke
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna i odgovorna u pravnoj osobi.
 - (3) Za prekršaj is stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 kuna do 10.000,00 kuna kaznit će se fizička osobu obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.
 - (4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kn.

DIO ŠESTI – PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Upisi prava vlasništva na pomorskom dobru

Članak 190.

(1) Ako je na dan stupanja na snagu ovoga Zakona na nekretnini, koja je pomorsko dobro iz članka 7. ovoga Zakona, temeljem odluke nadležnog tijela koje je upravljalo pomorskim dobrom ili nekog drugog tijela javne vlasti donesenom do dana 21. srpnja 1961. godine ista nekretnina bila izdvojena iz pomorskog dobra i na istoj upisano pravo vlasništva u zemljišnoj knjizi, pravo vlasništva je valjano stečeno.

(2) Ako je pravo vlasništva na nekretnini koja je pomorsko dobro na dan stupanja na snagu ovoga Zakona upisano prije nego što je nekretnina ušla u obuhvat pomorskog dobra, smatra se da je pravo vlasništva valjano stečeno i to u dijelu koji se nalazi izvan Zakonom propisanog minimuma širine pojasa pomorskog dobra.

(3) Izvan slučajeva valjanog stjecanja prava vlasništva iz stavka 1. i 2. ovoga članka, zemljišnoknjižni upisi prava vlasništva na nekretnini koja je pomorsko dobro na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a bili su provedeni do dana 21. srpnja 1961. godine, kao i oni provedeni nakon toga nadnevka, nisu valjani.

(4) Nadležno državno odvjetništvo će u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga zakona pokrenuti pojedinačni ispravni ili drugi odgovarajući postupak radi brisanja prava vlasništva i upisa kojim se čini vidljivim pomorsko dobro.

(5) Na prijedlog nadležnog državnog odvjetništva u zemljišnoj knjizi upisat će se zabilježba pokretanja postupka radi upisa kojim se čini vidljivim pomorsko dobro.

(6) Osobama odnosno njihovim zakonskim nasljednicima, iz stavka 1. i 2. ovoga članka, čije je pravo vlasništva na nekretnini koja je pomorsko dobro brisano iz zemljišne knjige, pripada pravo na naknadu kao da je provedeno potpuno izvlaštenje, ako pravo na naknadu nisu ostvarili po propisima o izvlaštenju do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 191.

(1) Ako je na nekretnini koja je pomorsko dobro do dana stupanja na snagu ovoga Zakona izgrađena zgrada stambene ili stambeno poslovne namjene do dana 15. veljače 1968. godine ili je od tog nadnevka pa do dana 21. lipnja 2011. godine takva zgrada zakonito izgrađena, vlasnik ili suvlasnici zgrade odnosno upravitelj zgrade određen od vlasnika posebnih dijelova zgrade dužni su u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pokrenuti postupak pri nadležnom upravnom odjelu u županiji, radi izmjene granice pomorskog dobra na dijelu zemljišta na kojem je zgrada izgrađena i koje je nužno za redovnu upotrebu zgrade.

(2) Izmjenom granice pomorskog dobra mora se osigura slobodan pristup obali, prolaz uz obalu te javni interes u korištenju pomorskog dobra.

(3) Ako je zgrada izgrađena do dana 15. veljače 1968. godine smatra se da je zgrada zakonito izgrađena, a vrijeme njezine izgradnje utvrđuje se sukladno propisima kojima se uređuje prostorno uređenje i gradnja.

- (4) Zakonito izgrađenom zgradom u smislu ovoga Zakona smatra se i zgrada izgrađena u skladu s prostornim planom i aktom nadležnog tijela kojim se odobrava pravo gradnje.
- (5) Osoba koja pokreće postupak izmjene granice pomorskog dobra u slučaju iz stavka 1. ovoga članka uz prijedlog je dužna dostaviti ispravu koja je pravni temelj za stjecanje prava vlasništva na zgradi odnosno posebnom dijelu zgrade i akt nadležnog tijela o pravu na gradnju zgrade.
- (6) Pravo vlasništva odnosno suvlasništva na zemljištu koje je izuzeto iz pomorskog dobra zajedno sa zgradom iz stavka 1. ovoga članka vlasnik odnosno suvlasnik stječe upisom u zemljišnu knjigu sukladno zemljišnoknjižnim pravilima nakon što se provede postupak izmjene granice pomorskog dobra.
- (7) Suvlasnik zgrade stječe pravo suvlasništva na zemljištu izuzetom iz pomorskog dobra razmjerno veličini njegovog suvlasničkog dijela na zgradi.
- (8) Upis prava vlasništva odnosno suvlasništva na zemljištu sa zgradom iz stavka 6. ovoga članka u zemljišnu knjigu se provodi uz odgovarajući primjenu pravila zemljišnoknjižnog postupka.
- (9) Vlasnik odnosno suvlasnik zgrade dužan je platiti naknadu za zemljište koje je izgubilo status pomorskog dobra na način i po kriterijima propisanim propisom koji donosi Vlada Republike Hrvatske.
- (10) Sve nezakonito izgrađene građevine na pomorskom dobru pripadnost su pomorskog dobra, a njihovi korisnici nemaju pravo na naknadu.

Članak 192.

- (1) Nisu valjani zemljišnoknjižni upisi prava vlasništva koji potječu od nekadašnjega prava upravljanja ili korištenja i raspolaganja na stvari u društvenom vlasništvu u korist pravnih osoba na nekretninama koje su u vrijeme njihove pretvorbe istih pravnih osoba ili pretvorbe njihova pravnog prednika bile pomorsko dobro ili su pomorsko dobro sukladno članku 7. ovoga Zakona.
- (2) Nadležno državno odvjetništvo će kao zastupnik Republike Hrvatske u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga zakona pokrenuti pojedinačni ispravni ili drugi odgovarajući postupak radi brisanja prava vlasništva iz stavka 1. ovoga članka i upisa kojim se čini vidljivim pomorsko dobro.
- (3) Ako pomorsko dobro iz članka 7. ovoga Zakona u vrijeme pretvorbe iz stavka 1. ovoga članka nije u zemljišnoj knjizi bilo upisano kao pomorsko dobro, prilikom pokretanja postupka radi brisanja vlasništva i upisa kojim se čini vidljivim pomorsko dobro uz prijedlog ili tužbu priložit će se potvrda nadležnog tijela o toj činjenici.
- (4) Ako pomorsko dobro unutar granice luka kao i ono koje nije obuhvaćeno člankom 7. ovoga Zakona u vrijeme pretvorbe iz stavka 1. ovoga članka nije bilo upisano kao pomorsko dobro u zemljišnoj knjizi, prilikom pokretanja postupka radi brisanja vlasništva i upisa kojim se čini vidljivim pomorsko dobro uz prijedlog ili tužbu priložit će se akt o utvrđivanju granice pomorskog dobra.

(5) Pravne i fizičke osobe koje su bile upisane kao vlasnici pomorskog dobra u smislu stavka 1. ovoga članka nemaju pravo na naknadu u vezi s brisanjem prava vlasništva.

Članak 193.

(1) Trgovačka društva nastala pretvorbom bivših društvenih poduzeća kojima je u vrijednost društvenog kapitala prilikom pretvorbe procijenjeno ulaganje u objekte na pomorskom dobru ili je u procjenu uključena vrijednost zemljišta na pomorskom dobru, a kojima je do dana stupanja ovoga Zakona na snagu bila dodijeljena koncesija za korištenje pomorskog dobra na području koje obuhvaća dotični objekt ili zemljište, mogu zatražiti zaključenje nagodbe u cilju rješavanja imovinskih odnosa na navedenom zemljištu i objektima.

(2) Ako je u vrijednost društvenog kapitala prilikom pretvorbe procijenjena vrijednost objekata ili zemljišta koji u vrijeme pretvorbe nisu imali status pomorskog dobra, ali su taj status naknadno stekli, trgovačka društva nastala pretvorbom takvih društvenih poduzeća, a kojima je do dana stupanja ovoga Zakona na snagu bila dodijeljena koncesija za korištenje pomorskog dobra na lokaciji na kojoj se nalazi dotični objekt ili zemljište, mogu zatražiti zaključenje nagodbe u cilju rješavanja imovinskih odnosa na navedenom zemljištu i objektima.

(3) Odredbe stavaka 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na objekte i/ili zemljišta smještena na području koje prema ovom Zakonu predstavlja pomorsko dobro po samom Zakonu u smislu članka 7. ili je unutar zakonskog minimuma od 6 metara u smislu članka 6. stavka 2.

(4) Nagodba iz ovoga članka se može ugovoriti jedino u smislu dodjele nove koncesije na zahtjev ili produženja roka postojeće koncesije, a pod uvjetom davanja tabularne izjave za upis pomorskog dobra u zemljišnim knjigama.

Postojeće granice pomorskog dobra

Članak 194.

(1) Granice pomorskog dobra koje su utvrđene ili određene do dana stupanju na snagu ovoga Zakona aktom nadležnog tijela sukladno propisima u vrijeme njihova utvrđivanja, ostaju na snazi.

(2) Ako nekretnine unutar granice pomorskog dobra iz stavka 1. ovoga članka u zemljišnoj knjizi nisu upisane tako da se učini vidljivim pomorsko dobro, nadležni upravni odjel u županiji će putem nadležnog državnog odvjetništva podnijeti prijedlog za upis pomorskog dobra.

(3) Nadležne lučke uprave luka otvorenih za javni promet županijskog i lokalnog značaja i gradskih luka i koncesionari luka posebne namjene dužni su u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona sačiniti popis svih nekretnina koje se nalaze u obuhvatu lučkog područja uz naznaku akta kojim je određeno ili utvrđeno lučko područje te iste dostaviti nadležnom upravnom odjelu u županiji koja će putem nadležnog državnog odvjetništva podnijeti prijedlog za upis pomorskog dobra.

(4) Nadležne lučke uprave luka otvorenih za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku dužne su u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona sačiniti popis svih nekretnina koje se nalaze u obuhvatu lučkog područja uz naznaku akta kojim je određeno ili utvrđeno lučko područje te iste dostaviti Ministarstvu koje će putem nadležnog državnog odvjetništva podnijeti prijedlog za upis pomorskog dobra.

(5) Ako akti kojima je utvrđeno lučko područje luke otvorene za javni promet ili luke posebne namjene ne sadrže popis nekretnina koje se nalaze u obuhvatu lučkog područja i grafički prikaz stvarnog stanja s ucrtanom granicom luke na podlozi kopije katastarskog plana, ti akti će se dopuniti u roku od 90 dana od primitka popisa iz stavaka 3. i 4. ovoga članka

(6) Potvrđeni popis nekretnina iz stavka 3. 4. i 5. ovoga članka nadležna lučka uprava odnosno koncesionar dostavit će u roku od 15 dana od njegova pribavljanja nadležnom državnom odvjetništvu radi upisa pomorskog dobra odnosno prava vlasništva Republike Hrvatske na nekretninama koje su uslijed smanjivanja lučkog područja izdvojene iz pomorskog dobra i izgubile taj status.

(7) Nadležno državno odvjetništvo podnijet će prijedlog za zabilježbu vođenja postupka u zemljišnim knjigama radi upisa odluka o utvrđivanju granice pomorskog dobra i granice lučkog područja donesenih do stupanja na snagu ovoga Zakona, a koje još nisu provedene u zemljišnim knjigama.

(8) Troškovi upisa pomorskog dobra u zemljišnu knjigu iz ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Članak 195.

(1) Postupci za određivanje granica pomorskog dobra započeti prema odredbama Pomorskog zakonika (»Narodne novine«, br. 17/94, 74/94 i 43/96) i postupci za određivanje granica pomorskog dobra započeti prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršiti će se prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo pomorstva prometa i infrastrukture dužno je u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ustupiti nadležnom upravnom odjelu u županiji sve zaprimljene prijedloge granica pomorskog dobra za koje rješenje nije doneseno do stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Nadležno upravno tijelo u županiji dužno je u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona utvrditi do sada neutvrđene granice pomorskog dobra iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Nadležno upravno tijelo u županiji dužno je u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona izraditi geodetske elaborate i pokrenuti postupak radi uknjižbe pomorskog dobra za sve granice pomorskog dobra utvrđene do stupanja na snagu ovoga Zakona, a za koje do sada nije izrađen geodetski elaborat niti pokrenut postupak radi upisa utvrđenog pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi.

Postojeće koncesije i koncesijska odobrenja na pomorskom dobru i postupci u tijeku

Članak 196.

- (1) Postupci davanja koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra koji su započeti prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“ br. 158/03, 100/04, 141/06, 38/09) završit će se prema odredbama zakona koji se primjenjivao u trenutku pokretanja postupka.
- (2) Svi sklopljeni ugovori o koncesijama i izdana koncesijska odobrenja do stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi do isteka vremena na koje su sklopljeni odnosno dani.
- (3) Ugovori o koncesiji koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona mogu se, na prijedlog davatelja koncesije ili koncesionara izmijeniti sklapanjem dodatka ugovora o koncesiji, kojim će se koncesijska naknada utvrditi prema odredbama ovoga Zakona.
- (4) Jedinice regionalne samouprave dužne su važeće ugovore o koncesiji u roku od tri mjeseca ustupiti jedinicama lokalne samouprave.
- (5) Vlada Republike Hrvatske dužna je u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ustupiti jedinicama lokalne samouprave ugovore o koncesiji sklopljene za gospodarsko korištenje pomorskog dobra u strogim i posebnim rezervatima.
- (6) Jedinice lokalne samouprave dužne su u roku od 3 mjeseca od dana ustupanja ugovora o koncesiji iste upisati u Upisnik koncesija.
- (7) Koncesionar može pokrenuti postupak upisa u listu C zemljišnoknjižnog uložka ugovora o koncesijama koji se odnose na pomorsko dobro, a za koje do stupanja na snagu ovoga Zakona nije pokrenut postupak radi upisa u zemljišnu knjigu
- (8) Koncesionari luka posebne namjene mogu zatražiti od davatelja koncesije promjenu obuhvata koncesije ili promjenu namjene koncesije ukoliko je takav zahvat odnosno namjena prostora planiran dokumentom prostornog uređenja, u kojem slučaju davatelj koncesije može odlučiti o izmijeni koncesije, te utvrditi nove uvjete, koncesijsku naknadu, opseg, namjenu i obuhvat korištenja pomorskog dobra.
- (9) Svi koncesionari sportskih luka dužni su u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona dostaviti davatelju koncesije dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 152. ovoga Zakona.
- (10) Koncesionari sportskih luka koji zadovoljavaju uvjete iz članka 152. ovoga Zakona nastavljaju koristiti sportsku luku u obuhvatu dodijeljene koncesije.
- (11) Ukoliko davatelj koncesije utvrdi da sportska luka ne udovoljava propisanim kriterijima bez odgode će pokrenuti postupak uključivanja područja sportske luke u obuhvat luke otvorene za javni promet, neovisno o namjeni luke u dokumentima prostornoga uređenja.

Članak 197.

- (1) Upravni odjel u županiji dobra dužna su u roku od 6 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona dostaviti Ministarstvu grafičke podloge svih

do sada utvrđenih granica pomorskog dobra u elektroničkom obliku radi unosa podataka u Jedinственu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra.

(2) Davatelji koncesija dužni su u roku od 6 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona dostaviti Ministarstvu grafičke podloge svih do sada danih koncesija radi unosa podataka u Jedinственu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra.

Privremeno korištenje pomorskog dobra

Članak 198.

- (1) Za posebnu upotrebu i gospodarsko korištenje postojećih objekata izgrađenih na pomorskom dobru korisnik je dužan plaćati naknadu za privremeno korištenje pomorskog dobra ako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za davanje koncesije ili odobrenja sukladno ovom Zakonu.
- (2) Rješenje o privremenoj upotrebi ili gospodarskom korištenju pomorskog dobra donosi Ministarstvo u trajanju do tri godine.
- (3) Ako se u tom roku ne ispune zakonski uvjeti za davanje odobrenja ili raspis natječaja i dodjeli odobrenje ili koncesija pomorsko dobro se stavlja u opću upotrebu.
- (4) Popis objekata koji su po samom zakonu pomorsko dobro ili se nalaze u granicama pomorskog dobra, a u funkciji su gospodarskog korištenja i posebne upotrebe iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvu dostavlja nadležna lučka kapetanija koja je u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona dužna sačiniti takav popis.
- (5) Naknada za privremenu upotrebu i gospodarsko korištenje pomorskog dobra prihod je državnog proračuna.
- (6) Ministar pravilnikom propisuje postupak i visinu naknade za privremenu posebnu upotrebu i gospodarsko korištenje pomorskog dobra.
- (7) Naknada za privremeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra ne može biti niža od dvostrukog iznosa prosječne naknade za koncesiju za takav, odnosno sličan objekt koja je postignuta na natječaju za koncesiju u godini koja prethodi privremenom korištenju.

Članak 199.

- (1) Za infrastrukturne objekte privezišta izgrađene do dana 21. lipnja 2011. godine koji čine funkcionalnu cjelinu s jednim ugostiteljskim objektom i nije povezano s drugim ugostiteljskim objektom, vlasnik, odnosno korisnik ugostiteljskog objekta može sukladno članku 69. ovoga Zakona podnijeti nadležnom tijelu zahtjev za dodjelu koncesije u trajanju do 5 godina

Članak 200.

- (1) Vlada Republike Hrvatske uskladit će akte o osnivanju lučkih uprava s ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.
- (2) Lučke uprave dužne su uskladiti statute, opće akte i pravilnik o redu u luci s ovim Zakonom i aktima iz stavka 1. ovoga članka u roku od devedeset dana od dana njihova stupanja na snagu.

(3) Izabrani članovi upravnih vijeća i ravnatelji lučkih uprava ostaju na dužnosti do isteka mandata na koji su izabrani, odnosno imenovani.

Članak 201.

(1) Županijske lučke uprave osnovane sukladno propisima koji su bili na snazi prije stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju sa svojim radom, ukoliko zadovoljavaju uvjete iz članka 124. stavka 2..

(2) Jedinice područne (regionalne) samouprave uskladit će akte o osnivanju županijskih lučkih uprava s ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu ovoga Zakona na način da će županijske lučke uprave koje ne udovoljavaju uvjetima iz članka 124. stavka 2. ovoga Zakona, ustrojiti kao ispostave.

(3) Županijske lučke uprave dužne su uskladiti statute i opće akte s ovim Zakonom i aktima iz stavka 1. ovoga članka u roku od devedeset dana od dana njihova stupanja na snagu.

(4) Izabrani članovi upravnih vijeća i ravnatelji županijskih lučkih uprava iz stavka 1. ovoga članka ostaju na dužnosti.

Članak 202.

(1) Ako se na području velikog grada osniva gradska lučka uprava županijska lučka uprava koje upravlja lukom otvorenom za javni promet koja se nalazi na području istoga velikog grada, dužna je u roku od trideset dana od dana osnivanja gradske lučke uprave, luku predati na upravljanje gradskoj lučkoj upravi.

Članak 203.

(1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaju s radom Savjeti za luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku.

Članak 204.

(1) Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona:

1. Strateški plan upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom (članak 29.);

2. Strateški plan upravljanja i razvoja morskih luka (članak 88.).

(2) Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od šest mjeseci:

1. Uredbu o postupku i kriterijima za određivanje, utvrđivanje i mijenjanje granice pomorskog dobra (članak 10.);

2. Uredbu o visini naknade koja se plaća za zemljište koje je izgubilo status pomorskog dobra (članak 19.);

3. Uredbu o postupku davanja odobrenja za posebnu upotrebu pomorskog dobra, sadržaju odluke, evidenciju i kriterije za određivanje visine naknade (članak 48.);

4. Uredbu o postupku davanja koncesije na pomorskom dobru (članak 49.);

5. Uredbu o uvjetima i mjerilima za razvrstaj luka otvorenih za javni promet (članak 85.);
6. Uredbu o minimalnim iznosima naknade za koncesiju prema zonama, namjeni koncesije i stupnju isključenja opće upotrebe (članak 63.).

Članak 205.

- (1) Ministar će donijeti u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona Pravilnik o načinu izrade i vođenju jedinstvene nacionalne baze podataka o pomorskom dobru (članak 73.).
- (2) Ministar će donijeti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona:
 1. Pravilnik o evidenciji i obilježavanju pojasa pomorskog dobra (članak 15.);
 2. Pravilnik o uvjetima korištenja i zaštite prirodnih i uređenih morskih plaža, sidrišta i privezišta, (članak 23., 155., 156., 157. i 158.);
 3. Pravilnik o visini naknade za upotrebu pomorskog dobra koju plaćaju vlasnici brodica upisanih u očevidnik brodica i vlasnici jahti upisanih u upisnik jahti i načinu njena plaćanja, (članak 38. i članak 40.);
 4. Pravilnik o postupku davanja dozvola, kriterije i određivanje visine naknade te vrsta djelatnosti za koje se može dati dozvola na pomorskom dobru (članak 45.);
 5. Pravilnik o načinu vođenja upisnika koncesija (članak 72.);
 6. Pravilnik o razvrstaju luka otvorenih za javni promet (članak 85.);
 7. Pravilnik o kriterijima za određivanje visine lučkih tarifa u lukama otvorenim za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog značaja za Republike Hrvatsku (članak 105.);
 8. Pravilnik o sadržaju i obrascu naloga za plaćanje lučke pristojbe (članak 112.);
 9. Pravilnik o kriterijima za određivanje visine lučkih tarifa i najviših iznosa lučkih tarifa u lukama otvorenim za javni promet županijskog i lokalnog značaja (članak 134.);
 10. Pravilnik o kriterijima za određivanje namjene pojedinih dijelova luke županijskog i lokalnog značaja i uvjetima za njihovo korištenje (članak 143.);
 11. Pravilnik o postupku i visini naknade za privremeno gospodarsko korištenje i posebnu upotrebu pomorskog dobra (članak 197.).
- (3) Ministar će donijeti u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona:
 1. Naredbu o najvišem iznosu lučkih pristojbi za brodove koji obavljaju javni obalni linijski pomorski promet (članak 110.);
 2. Naredbu o najvišem iznosu lučkih pristojbi za ribarske brodove, uz mišljenje ministra nadležnog za ribarstvo (članak 110.).

Članak 206.

- (1) Ministar nadležan za poslove financija na prijedlog ministra donijet će Pravilnik o načinu uplaćivanja naknada za koncesije i odobrenja na pomorskom dobru (članak 40.).

(2) Ministar nadležan za poslove obrane uz suglasnost ministara će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike o redu u vojnim lukama (članak 167.).

Članak 207.

(1) Vlada Republike Hrvatske imenovat će Savjet za pomorsko dobro i morske luke u roku 120 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona (članak 38.).

Članak 208.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br.158/03,100/04,141/06 i 38/09).

(2) Do donošenja podzakonskih akata iz članka 203. i članka 204. ovoga Zakona, primjenjivat će odredbe podzakonskih akata koji su donijeti na temelju Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“, br. 158/03, 100/04, 141/06, 38/09 i 123/11), osim u dijelu koji je u suprotnosti s ovim Zakonom.

Članak 209.

(1) Ovaj Zakon objavljuje se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2015.

OBRAZLOŽENJE

DIO PRVI – OPĆE ODREDBE

Od članka 1. do članka 2.

U ovom dijelu definira se materija Zakona i daju definicije pojmova koji se u Zakonu koriste.

DIO DRUGI – POMORSKO DOBRO

GLAVA I. – OSNOVNE ODREDBE

Od članka 3. do članka 5.

Definira se pojam pomorskog dobra, kao općeg dobra od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku, na kojem nema vlasništva. Propisuje se da pomorskim dobrom upravlja, vodi brigu o istom i odgovara Republika Hrvatska neposredno ili putem jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno jedinica lokalne samouprave, te propisuje kako u ime Republike Hrvatske, poslove upravljanja pomorskim dobrom obavlja Vlada Republike Hrvatske i Ministarstvo.

GLAVA II. – PROSTOR POMORSKOG DOBRA

Od članka 6. do članka 8.

U ovoj glavi definira se prostor kopnenog dijela pomorskog dobra po samom Zakonu i uređuje način upisa pomorskog dobra po samom Zakonu u zemljišne knjige temeljem deklaratornog rješenja upravnog odjela u županiji nadležnog za poslove pomorstva o određivanju granice pomorskog dobra.

GLAVA III. GRANICE POMORSKOG DOBRA

Od članka 9. do članka 26.

Ovom glavom uređuje se način utvrđivanja i mijenjanja granica pomorskog dobra temeljem konstitutivnog rješenja upravnog odjela u županiji nadležnog za poslove pomorstva kao i način uknjižbe tako utvrđenog pomorskog dobra u zemljišnim knjigama i katastru.

Novina u ovom dijelu je da granice pomorskog dobra utvrđuje upravni odjel u županiji nadležan za poslove pomorstva u smislu stručnih djelatnika zaposlenih u jedinici regionalne samouprave. Cilj davanja promjene nadležnosti za utvrđivanje granica pomorskog dobra jest decentralizacija i ubrzanje postupka utvrđivanja granica pomorskog dobra.

Nadalje, propisuju se kriteriji za utvrđivanje granica pomorskog dobra, kao i iznimke za utvrđivanje granice pomorskog dobra ispod Zakonom propisanog minimuma.

Ovo glavom, uređuje se pitanje nasipa, te uvodi datum 21. lipnja 2011. godine, kada je obavljeno aerofotogrametrijsko snimanje Republike Hrvatske, do kojeg datuma se svi postojeći nasipi smatraju u cijelosti priraštajem izvorne morske obale te se granica pomorskog dobra utvrđuje prema novo uspostavljenom stanju morske obale. Ukoliko je za nasip izgrađen prije dana 21. lipnja 2011. godine izdano konačno rješenje o uklanjanju ili je nasip nezakonito izgrađen nakon dana 21. lipnja 2011. godine isti se ne smatra se priraštajem morske obale te se granica pomorskog dobra utvrđuje od izvorne morske obale od koje je izvršeno nasipavanje, a nasipi se uklanjaju sukladno posebnim propisima o građenju.

Nadalje, propisuje se kako su dio kopna koji je nastao nasipavanjem i dio morske obale od koje je izvršeno nasipavanje, a koji su izgubili pravni status pomorskog dobra vlasništvo su Republike Hrvatske.

Ovom glavom se definiraju i razvrstavaju morske plaže te propisuje način njihovog gospodarskog korištenja.

GLAVA IV. – UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM

Od članka 27. do članka 40.

Ovom glavom definira se pojam upravljanja pomorskim dobrom, poslovi upravljanja pomorskim dobrom, tijela ovlaštena za upravljanje istim i njihove nadležnosti.

Kao novina uvodi se pravo Vlada Republike Hrvatske da odlukom jedinici lokalne samouprave uskrati pravo davanja koncesija, odobrenja i dozvola, kao i pravo na sredstva, koja se ostvaruju na pomorskom dobru, ako se inspekcijskim ili upravnim nadzorom utvrdi da u obavljanju poslova upravljanja pomorskim dobrom jedinice lokalne samouprave postupaju suprotno interesima i ciljevima Republike Hrvatske na pomorskom dobru. U navedenom slučaju pojedina prava i obveze vezana za upravljanje pomorskim dobrom preuzima Vlada Republike Hrvatske.

Sukladno međunarodno preuzetim obvezama obvezuje se Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva donijeti Strateški plan upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom za desetogodišnje razdoblje, koji sadrži ciljeve i prioritete gospodarskog korištenja i zaštite pomorskog dobra na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini.

Zakonom se propisuje osnivanje Savjeta za pomorsko dobro kao međuresorno stručno savjetodavno tijelo za integralno upravljanje pomorskim dobrom, koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, a saziva i njegovim radom rukovodi ministar.

Uvodi se pravo i dužnost komunalnog redarstva da održava komunalni red na pomorskom dobru u općoj upotrebi i o utvrđenim nepravilnostima izvještava jedinicu lokalne samouprave koja istim upravlja.

Također, novina je u Zakonu da pomorskim dobrom na zaštićenim područjima upravlja i isto redovno održava pravna osoba koja upravlja tim područjem te ima pravo davati dozvole i koncesije za sidrišta i privezišta, dok ostale koncesije daje Vlada Republike Hrvatske, odnosno jedinica lokalne samouprave sukladno svojim nadležnostima.

Ovom glavom propisuju se i sredstva za upravljanje pomorskim dobrom, kao i način raspodjele uprihođenih sredstava.

Novina je novi način raspodjele sredstava uprihođenih od naknada za koncesije i odobrenja na vanlučkom području pomorskog dobra i za luke posebne namjene. Nadalje, prihod od naknada za dozvole dijeli se u jednakim dijelovima između proračuna jedinice lokalne samouprave i državnog proračuna.

Sredstva od naknade za upotrebu pomorskog dobra prihod je državnog proračuna, a koristi se namjenski za sufinanciranje projekata održavanja opće upotrebe pomorskog dobra i luka otvorenih za javni promet.

GLAVA VI. – UPOTREBA I KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Članak 41.

Ovim člankom definira se što posebna upotreba i gospodarsko korištenje pomorskog dobra obuhvaća, te način stjecanja prava na posebnu upotrebu i pravo na gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

1. OPĆA UPOTREBA POMORSKOG DOBRA

Od članka 42. do članka 45.

U ovom dijelu propisuje se opća upotreba pomorskog dobra kao pravilo te načini ograničenja i isključenja iste. Također, definira se što se smatra ograničenjem, a što isključenjem opće upotrebe pomorskog dobra.

Institut koncesijskog odobrenja zamjenjuje se institutom dozvola. Dozvole daje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, temeljem provedenog javnog natječaja na rok od 4 godine.

Naime, ovo Ministarstvo zapimalo je veliki broj žalbi na rješenja vijeća za davanje koncesijskih odobrenja i pritužbi u kojima su se iznosile sumnje u pristranost vijeća i pogodovanje. Iz istoga razloga Zakon propisuje obvezan javni natječaj kako bi se osigurala nepristranost ali i veći prihodi od dozvola.

Također, propisuje se da se dozvole daju na četiri godine, a kako bi se osigurao povrat uloženog u sredstva rada.

U ovom dijelu je novina da su i vlasnici stranih brodica/jahti s kojima se obavlja gospodarska djelatnost u Republici Hrvatskoj dužni plaćati naknadu za upotrebu pomorskog dobra.

2. POSEBNA UPOTREBA POMORSKOG DOBRA

Od članka 46. do članka 48.

Ovim člancima propisuje se što je posebna upotreba pomorskog dobra i koja prava se mogu steći odobrenjem za posebnu upotrebu. Novina jest što se za posebnu upotrebu više ne daje koncesija već odobrenja. Nadalje propisuje se nadležnost Vlade Republike Hrvatske i predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave za davanje odobrenja za posebnu upotrebu te uvodi pravo lučkih uprava na davanje odobrenja.

3. GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Od članka 49. do članka 75.

Ovim člancima uređen je postupak davanja koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra. Isti članci usklađeni su s Zakonom o koncesijama, kao krovnim Zakonom u odnosu na koncesije.

Novina u Zakonu je decentralizacija, u smislu da koncesije za gradnju i/ili gospodarsko korištenje objekata koji nisu od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku daje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave.

Novina u Zakonu su i koncesije na zahtjev, koje se daju u iznimnim i ograničenim slučajevima. Koncesije na zahtjev prvenstveno su predviđene za gospodarsko korištenje infrastrukturnih građevina i kao posljedica već ishođene koncesije po drugom zakonu (eksploatacija mineralnih sirovina). Iznimno koncesija na zahtjev može se dati za gospodarsko korištenje plaže i/ili privezišta i/ili nautičkog sidrišta koja po svom položaju čini funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednim ugostiteljskim, turističkim ili smještajnim objektom i nalazi se u turističkoj zoni izvan naselja, a za smještajne objekte unutar naselja samo najviše za one kategorije (pet zvjezdica) s time da u oba slučaja koncesijska naknada ne može biti niža od trostrukog iznosa prosječne koncesijske naknade postignute na natječaju za gospodarsko korištenje plaže/privezišta/sidrišta u godini koja je prethodila davanju koncesije, a unutar iste turističke kategorizacije mjesta. U ovom dijelu uvodi se obveza davatelja koncesije, da ukoliko odbije zahtjev za davanjem koncesije u roku od 3 mjeseca raspiše javni natječaj.

Zbog velikih problema s obračunom varijabilnog dijela koncesijske naknade i pojave podugovaranja radi smanjenja prihoda samog ovlaštenika koncesije ovim Zakonom uvodi se jedinstvena koncesijska naknada, koja će se obračunavati samo prema zauzetim kvadratima pomorskog dobra, dok će minimalni iznosi naknade za koncesiju ovisiti o namjeni koncesije, zonama, stupnju isključenja opće upotrebe i biti propisani podzakonskim propisom koji će donijeti Vlada Republike Hrvatske.

Novina u Zakonu je i ustrojavanje jedinstvene nacionalne baze podataka pomorskog dobra i koncesija, u kojoj će se unositi podaci o svim utvrđenim granicama pomorskog dobra, s naznakom da li je ista provedena u zemljišnoj knjizi i podaci o svim danim koncesijama.

4. ZALOŽNO PRAVO NA KONCESIJI

Od članka 75. do članka 81.

Sukladno članku 298. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima založnim pravom može biti opterećeno pojedinačno određeno imovinsko pravo koje je prikladno da vjerovnik iz njega namiri svoju tražbinu. Nadalje, člankom 309. istoga Zakona propisano je kako se dobrovoljno ugovorno založno pravo na nekretnini i na pravu izjednačenom s nekretninom vjerovnik stječe uknjižbom tog prava u zemljišnu knjigu. Budući da je koncesija pravo na gospodarsko korištenje dijela pomorskog dobra, ista predstavlja pravo izjednačeno s nekretninom stoga nema zapreke za zasnivanjem zaloga na istoj.

Zalog na koncesiji, analogijom odredbe članka 309. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, stječe se upisom u Upisnik koncesija, a prestaje brisanjem iz istoga.

Predmetnim člancima uređuju se samo specifičnosti koje se odnose na zalog na koncesiji, dok se za ostala pitanja pravnog odnosa nastalog sklapanjem sporazuma o osnivanju zaloga na koncesiji upućuje na odredbe propisa kojima se uređuju koncesije i založno pravo.

5. PROSTORNO UREĐENJE I GRADNJA

Članak 82.

Ovim člankom uvodi se pravo i dužnost Ministarstva da sudjeluje u postupku izrade i donošenja svih dokumenata prostornog uređenja koji obuhvaćaju područje pomorskog dobra, kao i nadležnosti za davanje posebnih uvjeta za zahvate u prostoru na pomorskom dobru.

DIO TREĆI – MORSKE LUKE

GLAVA I. – ZAJEDNIČKE ODREDBE

Od članka 83. do članka 88.

Ovim člancima definiraju se morske luke, njihov razvrstaj prema namjeni i značaju te propisuje pravo i dužnost Vlade Republike Hrvatske na donošenje Strateškog plana upravljanja i razvoja morskih luka u Republici Hrvatskoj za razdoblje od deset godina, a isti Plan predstavlja osnovni dokument kojim se dugoročno određuju nacionalni interesi razvoja i upravljanja lukama u Republici Hrvatskoj. Zadužuje se, također, Ministarstvo da na temelju Strateškog plana donese akcijski plan provedbe u desetogodišnjem razdoblju.

GLAVA II. – LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET

4. OSNOVNE ODREDBE

Od članka 90. do članka 91.

Ovim člancima definiraju se luke otvorene za javni promet i posebna upotreba dijela lučkog područja istih, što je novina u Zakonu, budući da se u praksi pokazala potreba reguliranja istoga.

5. LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD OSOBITOG (MEĐUNARODNOG) GOSPODARSKOG INTERESA ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Od članka 92. do članka 123.

Ovim člancima uređuje se osnivanje i način rada, djelatnost i poslovi lučkih uprava koje upravljaju lukama otvorenim za javni promet od osobitog (međunarodnog) gospodarskog značaja za Republiku Hrvatsku. Propisuju se tijela lučkih uprava i način njihova imenovanja, kao i njihove nadležnosti.

U odnosu na važeći Zakon detaljnije se definiraju lučke pristojbe i način plaćanja istih. Također, propisuje se da je nalog za plaćanje lučke pristojbe ovršna isprava radi olakšavanja naplate iste.

Definiraju se osnovne lučke djelatnosti, pomoćne lučke djelatnosti i ostale gospodarske djelatnosti. Propisuje se kako se osnovne lučke djelatnosti daju u koncesiju isključivo temeljem javnog natječaja, dok se za obavljanje pomoćnih lučkih djelatnosti propisuje potreba ishoda dozvole koju lučka uprava daje na zahtjev. U odnosu na ostale gospodarske djelatnosti, propisuje se kako se pravo na obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti, ukoliko zahtijevaju gradnju i/ili korištenje novih objekata lučke podgradnje i nadgradnje, stječe se temeljem koncesije, a ukoliko ne zahtijevaju gradnju i/ili korištenje novih objekata lučke podgradnje i nadgradnje i njihov broj nije ograničen, pravo na obavljanje istih stječe se temeljem dozvole.

3. LUKE ŽUPANIJSKOG I LOKALNOG ZNAČAJA

Od članka 124. do članka 145.

U ovom dijelu novina je da se u jedinici područne (regionalne) samouprave radi upravljanja i korištenja luka otvorenih za javni promet koje su od županijskog i lokalnog značaja, osniva samo jedna županijska lučka uprava, koja može imati ispostave. Iznimno kada je u jedinici područne (regionalne) samouprave osnovano više županijskih lučkih uprava, iste mogu nastaviti s radom, ukoliko masa sredstava za plaće zaposlenih u toj županijskoj lučkoj upravi iznosi manje od 20% prihoda od obavljanja osnovnih lučkih djelatnosti ostvarenih u prethodnoj godini.

Stav je ovog Ministarstva kako će se smanjenjem broja županijskih lučkih uprava smanjiti troškovi županija za iste, povećati učinkovitosti ujednačiti upravljanje lučkim područjima luka županijskog i lokalnog značaja.

Novina u Zakonu je, također, mogućnost osnivanja gradske lučke uprave koje bi upravljale lukama otvorenim za javni promet na području velikog grada.

Novina u Zakonu je da u lukama otvorenim za javni promet županijskog i lokalnog značaja i gradskim lukama osnovne lučke djelatnosti obavlja sama lučka uprava, a iznimno može dati koncesiju, ali isključivo za gradnju i gospodarsko korištenje novih objekata podgradnje i nadgradnje na razdoblje do 20 godina. S tim u vezi propisuje se da lučka uprava naplaćuje jedinstvenu lučku tarifu koja se sastoji od lučke pristojbe i lučke naknade za pruženu uslugu.

Pravo obavljanja pomoćnih lučkih djelatnosti i ostalih gospodarskih djelatnosti koje ne zahtijevaju gradnju i/ili korištenje objekata lučke

nadgradnje i podgradnje stječe se na temelju dozvola koje daje nadležna lučka uprava.

Novina je i dužnosti lučke uprave da svim brodarima koji obavljaju linijski obalni pomorski promet na zahtjev dodijeli koncesiju za postavljanje objekta za prodaju karata.

Nadalje, definiraju se dijelovi luka otvorenih za javni promet županijskog i lokalnog značaja, prioriteta u određivanju namjene istih te kriteriji za dodjelu veza na komunalnom dijelu luke.

Tako se definira i sportski dio luke kao dio luke koji je namijenjen za vez, dizanje i spuštanje brodica i jahti, te ostalih plovila za sportska natjecanja, a koja su u vlasništvu sportskih udruga, te korištenje suprastrukture za pohranjivane tih plovila i opreme za sport, a za korištenje kojeg će lučka uprava dodijeliti isključivo zatečenim sportskim udrugama odobrenje za posebnu upotrebu.

GLAVA III – LUKA POSEBNE NAMJENE

1. PODJELA LUKA POSEBNE NAMJENE

Od članka 146. do članka 154.

Ovim člancima propisuje se podjela luka posebne namjene i daju definicije istih. U ovom dijelu novina je definiranje luke za opskrbu plovnih objekata gorivom.

Također, u odnosu na davanje dijelu luke posebne namjene u potkoncesiju novina je da se ugovorom o koncesiji mora propisati što je osnovna djelatnost, te se ista ne može dati u potkoncesiju.

2. PRESTANAK KONCESIJE ZA LUKU POSEBNE NAMJENE

Članak 155.

U odnosu na prestanak koncesije za luke posebne namjene propisana je novina, odnosno iznimka u smislu davanja luke posebne namjene na privremeno gospodarsko korištenje dotadašnjem koncesionaru prema istim uvjetima iz ugovora o koncesiji, u slučaju kada započeti novi postupak davanja koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra iste luku u trenutku prestanka koncesije još nije dovršen. Takvo privremeno pravo može se dati na najviše godinu dana i ne može se obnoviti.

Također u slučaju da koncesija za gospodarsko korištenje luke posebne namjene prestala na drugi način, a ne istekom roka na koji je dana, zadužuje se davatelj koncesije luku posebne namjene privremeno dati na gospodarsko korištenje teritorijalno najbližoj nadležnoj lučkoj upravi koncesije, a radi osiguranja sigurnosti pomorskog dobra i plovnih objekata koji se nalaze na lučkom području.

GLAVA IV. – SIDRIŠTE

Od članka 156. do članka 157.

Novina u Zakonu je zakonsko uređivanje sidrišta, koja se dijele na prirodna sidrišta, koja se ne mogu davati u koncesiju i nautička sidrišta, koja su planirana dokumentima prostornog uređenja, opremljena s napravama za sidrenje i gospodarski se koriste temeljem koncesije.

GLAVA IV. – PRIVEZIŠTE

Od članka 158. do članka 159.

Novina u Zakonu je i uvođenje privezišta kao samostalnog infrastrukturnog objekta, koji se gospodarski koristi na temelju koncesije, na istom se ne mogu pružati usluge opskrbe plovila (voda, električna energija, gorivo i sl),

plaća se naknada za vez, a koncesionar je dužan prihvatiti komunalni otpad s plovila i servisnog privezište kao samostalnog infrastrukturnog koje služi obavljanju djelatnosti servisiranja plovnih objekata, te je namijenjeno za pristajanje plovila radi servisa i gospodarski se koristi na temelju koncesije.

GLAVA VI. – RED U LUCI

Od članka 160. do članka 162.

Ovim člancima definira se što se smatra redom u luci i nadležnost za održavanje istoga.

Novina jest uvođenje lučkih redara koji provode nadzor nad provedbom lučkog reda te se propisuju njihove nadležnosti u provedbi istoga. Između ostaloga lučki redari ovlašćuju se izricati novčane kazne na mjestu počinjenja prekršaja, izdavati obavezni prekršajni nalog i pokretati prekršajni postupak. Razlog uvođenja lučkih redara je prvenstveno osiguravanje kvalitetnog upravljanja lukom, ali i rasterećivanje lučke kapetanije.

NAKNADA ŠTETE NA POMORSKOM DOBRU

Članak 163.

Definira se šteta na pomorskom dobru dužnost nadoknađivanja iste te upućuje za propise koji uređuju obvezne odnose za pitanja odgovornosti za prouzročenu štetu i njezino popravlanje.

DIO ČETVRTI – NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

GLAVA I. – OPĆE ODREDBE

Od članka 164. do članka 166.

Ovim člancima propisuju se osnovne odredbe o provođenju nadzora nad provedbom ovoga Zakona

GLAVA II. – UPRAVNI NADZOR

Od članka 167. do članka 168.

Ovim člancima propisuju se nadležnost za provedbu upravnog nadzora

GLAVA III. – INSPEKCIJSKI NADZOR

Od članka 169. do članka 178.

Ovim člancima propisuje se nadležnost za provođenje inspeksijskog nadzora, ovlasti i dužnosti inspektora i nadziranih pravnih osobe i fizičkih osoba te postupak povodom žalbi na rješenje inspektora.

GLAVA IV. – NADZOR IZVRŠENJA OBVEZA PREUZETIH UGOVOROM O KONCESIJI

Članak 179.

Propisuje se pravo davatelja koncesije i Agencije nad provođenjem nadzora na obavezama preuzetim ugovorom o koncesiji.

DIO PETI – PREKRŠAJI

Od članka 180. do članka 189.

Ovim člancima propisuje se nadležnost i postupak o pomorskim prekršajima na pomorskom dobru utvrđenih ovim Zakonom, a koji postupak je usklađen s Pomorskim zakonikom.

Također, propisuju se novčane kazne za pomorske prekršaje propisane ovim Zakonom.

Novina su novčane kazne koje su ovlaštene naplaćivati lučki redari u provođenju reda u luci.

Također, uvodi se novčana kazna za čelnika jedinice lokalne samouprave ukoliko ne poduzme potrebne radnje i/ili prešutno dozvoli nasipavanje i/ili

gradnju bez ishođenja potrebnih dozvola sukladno propisima koji uređuju prostorno uređenje i gradnju za koje je znao odnosno morao znati na pomorskom dobru u općoj upotrebi, a sve u skladu s obavezom jedinice lokalne samouprave propisanom ovim Zakonom da štiti pravo na opću upotrebu pomorskog dobra te da bez odgode prijavi nadležnim inspekcijskim tijelima svako nezakonito postupanje, samovlasno zauzeće, devastaciju pomorskog dobra i nasipavanje.

DIO ŠESTI – PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Od članka 190. do članka 193.

Uređuje se pitanje upisa prava vlasništva na pomorskom dobru.

Kao valjani način stjecanja prava vlasništva na pomorskom dobru propisuje takav upis prava vlasništva koji se temelji na odluci nadležnog tijela koje je upravljalo pomorskim dobrom ili nekog drugog tijela javne vlasti donesenoj do dana 21. srpnja 1961.godine, a kojom je zemljište bilo izdvojeno iz pomorskog dobra radi stjecanja prava vlasništva.

Također, ako je pravo vlasništva na nekretnini koja je pomorsko dobro na dan stupanja na snagu ovoga Zakona upisano prije nego što je nekretnina ušla u obuhvat pomorskog dobra, smatra se da je pravo vlasništva valjano stečeno i to samo u dijelu koji se nalazi izvan Zakonom propisanog minimuma širine pojasa pomorskog dobra.

Zakonom se propisuje kako osobama koje su stekle pravo vlasništva na valjan način, odnosno njihovim zakonskim nasljednicima, pripada pravo na naknadu kao da je provedeno potpuno izvlaštenje, ako pravo na naknadu nisu ostvarili po propisima o izvlaštenju do stupanja na snagu ovoga Zakona. Svi ostali upisi vlasništva na nekretninama koje čine pomorsko dobro smatraju se nevaljanim te se zadužuje nadležno državno odvjetništvo u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pokrenuti pojedinačni ispravni ili drugi odgovarajući postupak radi brisanja prava vlasništva i upisa kojim se čini vidljivim pomorsko dobro.

Zakon nadalje propisuje mogućnost izdvajanja iz pomorskog dobra dijela zemljišta na kojem je izgrađena zgrada, a koje je nužno za redovnu upotrebu zgrade pod uvjetom da je zgrada stambene ili stambeno poslovne namjene izgrađena do 15. veljače 1968. godine ili je od tog nadnevk pa do 21. lipnja 2011. godine izgrađena na zakonit način.

Članak 193.

Uređuje se pitanje pretvorbe bivših društvenih poduzeća kojima je u vrijednost društvenog kapitala prilikom pretvorbe procijenjeno ulaganje u objekte ili je u procjenu uključena vrijednost zemljišta, na način da iste mogu zatražiti zaključenje nagodbe u cilju rješavanja imovinskih odnosa na zemljištu i objektima.

Od članka 194. do članka 195.

Propisuje se da do sada utvrđene granice pomorskog dobra ostaju na snazi te pravo i dužnost upravnog odjela u županiji nadležnog za poslove pomorstva da, u suradnji s nadležnim državnim odvjetništvom, provede postupak upisa već utvrđenog pomorskog doba u zemljišnim knjigama.

Radi ubrzanja postupka utvrđivanja granica pomorskog dobra svi postupci utvrđivanja istih, započeti prema odredbama Pomorskog zakonika (»Narodne novine«, br. 17/94, 74/94 i 43/96) i Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) do

stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

Članak 196.

Uređuje se pitanje započelih postupaka dodjele koncesija i koncesijskih odobrenja

Članka 197.

Propisuju se rokovi za dostavu podataka radi ustojavanja jedinstvene nacionalne baze podataka pomorskog dobra

Članak 198.

Radi uređenja pitanja posebne upotrebe i gospodarskog korištenja postojećih objekata izgrađenih na pomorskom dobru u slučaju da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za davanje koncesije ili odobrenja sukladno ovom Zakonu uvodi se mogućnost privremenog korištenja pomorskog dobra temeljem rješenja koje donosi Ministarstvo uz plaćanje naknade. Privremena upotreba, odnosno gospodarsko korištenje može trajati najduže tri godine, a ako se u tom roku ne ispune zakonski uvjeti za raspis natječaja i dodjeli koncesija pomorsko dobro se stavlja u opću upotrebu.

Od članka 200. do članka 202.

Propisuje se dužnost i rokovi lučkim upravama za usklađenje s Zakonom.

Od članka 203. do članka 206.

Propisuje se nadležnost i rokovi za donošenje podzakonskih propisa.

Članak 207.

Propisuje se rok za osnivanje Savjeta za pomorsko dobro i morske luke.

Od članka 208. do članka 209.

Uređuje prestanak važenja Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, vrijeme i uvjete važenja podzakonskih propisa donesenih temeljem istoga te vrijeme stupanja na snagu ovoga Zakona.